

SEVGİ

DÜNYASI

EKİM 2009 Sayı: 490 Fiyat: 3.5 TL

Bayram, hayrın başladığı iyi gün demektir.

Bugün bayram, geldiğimiz içinse değil...

Bugün bayram, getirdiğimizi verebilmişsek öyledir.

Aylık Kültürel ve
Siyasi Dergi

Cilt: 41 Sayı:490 Ekim 2009

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sevgi Yayınları Tic.Ltd.Şti. adına
Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Özenç Kayserilioğlu

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme Sorumlusu ve
Okur/Abone İlişkileri:
Kazım Erdemoğlu
0212 252 85 85
0542 676 83 47
Faks: 0212 249 18 28
P.K: 471 Beyoğlu/İstanbul

Yönetim Yeri:
Oba Sok. Silla Ap. No: 7/1
Cihangir/İstanbul

Baskı:
İnkılap Kitabevi San. Tic. A.Ş.
Çobançeşme Mah. Sanayi Cad.
Altay Sok. No:8 Yenibosna/İstanbul

Fiyat: 3.5 TL
Yıllık Abone: 40 TL
Yurt Dışı: 50 TL

İÇİNDEKİLER

İnsanlar Allah'ın
Çocukları mıdır? 2

Dr. Refet Kayserilioğlu

Kutsal Kitaplar, Peygamberler ve
Parapsikolojik Olaylar, Tanrı
Varlığının Kanıtlarıdır 6

Ahmet Kayserilioğlu

Astral Seyahat Ortamları 15
(Cennet ve Cehennem İzlenimleri)

Zuhal Voigt

Haktan Akdoğan ile Söyleşi 24

Ayşegül Çelikkol

Tonguç Hakkında - 3 32

Yalçın Kaya

Genç Kültürlere Dair
İzlenimler

(Eski Günışığının Son Saatleri) 44

Thom Hartman/Arın İnan

Sevgili Dostlar

“Bayram, hayrın başladığı iyi gün demektir.
Bugün bayram, geldiğimiz içinse değil...
Bugün bayram, getirdiğimizi verebilmişsek öyledir.
Bugün bayram, alıyor, düşünüyor, çoğaltıyor, veriyorsanız...
Bugün bayram, varmak için bir arada, yolda iseniz, çok şeyi
ardınızda bırakıp köprüleri yıkmışsanız, bugün gerçekten bayramdır.”

Ekim ayı bizler için bayramlar, şükürler ayıdır. Elbet ki önce Cumhuriyetimizin doğum günü ve ardından boyutlararası tadına doyumaz bir ilişkiyi doya doya, kana kana yaşamaya başladığımız gün... 5 Ekim... Hayrın başladığı iyi günlerde, düşünüp, çoğaltıp vermeye gayretli, o günlere lâayk olmak isteğiyle anarız bu tarihleri. İnsanız ya, çoğunlukla da yapamadıklarımız için suçlarız kendimizi.

Ama sonra bir gün temiz gönüllü, aydınlık ve gülyüzlü bir insan çıkar, bir söz söyler. O söz özellikle ondan, maddi manevi tüm zorluklara rağmen, inandığını, tükenmeyen bir iyimserlikle duyurmaya çalışan bir savaşkan kimseden çıktığı için daha da değerlidir. Der ki: **“Türkiye şartlarında yıllardır başarıyla dergi çıkartmanın nasıl bir özveri istediğini çok iyi bildiğinden, katkılarınızdan dolayı insanlık adına tüm ekibe yürekten ben teşekkür ederim.”** Biraz serinler yürekler, tekrar şükürle dolar. Biz de Haktan Akdoğan’a teşekkür ederiz. Herhangi bir karşılık beklemeden alaycı gözler, tenkitçi, hatta suçlayıcı sözler karşısında, sevecenliğini kaybetmeden, bıkmadan, usanmadan toplumun geneline yabancı bir konuyu anlatmaya, izah etmeye çalışmak nasıl bir şeydir, biraz biliriz. Ona gayret diliyoruz. Uzun süredir çabalamamıza rağmen bu ay dergimize misafir etmemize izin veren düzeni gülümseyerek selâmlıyoruz.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

Hiçbir zaman Hz. İsa Allah'ın öz oğlu, insanlar da Allah'ın ikinci derecedeki oğulları değildirler.

Bu tamamen basit ve insani bir düşüncedir. Her şeyin yaratıcısı olan üstün kudretin babalık, analık, evlâtlık gibi dünyaya ait hallerle alakâsı ve en küçük münasebeti olamaz.

Bu gerçeği daha sonra gelen din olan İslâmiyet kesin bir şekilde belirtmiştir. "Allah, doğmadı, doğurmadı, benzeri ve ortağı yoktur" demiştir.

Dr. Refet Kayserilioğlu

İnsanlar Allah'ın Çocukları mıdır?

Erdem - Bugün size Allah ve dinler hakkındaki son sorularımı da sormak istiyorum. Deniyor ki dinler ilâhi bir vahiyle alınan ve ilâhi nizamın koyduğu sistemlerdir. Halbuki sosyoloji tarihi bize gösteriyor ki dinler toplumsal olgulardır. Ve insanların hayat şartlarıyla devamlı olarak değişmektedir. İptidai insanlar güneşe, rüzgâra taparken, biraz medenileşmeye başlayanları kendilerine faydalı olan hayvana tapmaya başlamışlardır. Daha sonra kendilerindeki kudreti görerek kendilerini Allah sanmışlardır. Nihayet Allah'ın kendilerinden üstün olması gerektiğini düşününce de insan üstü bir Allah inancına gitmişlerdir. Şu tarihi gerçek karşısında sizin vahye dayanan dinlerinizin manâsı ne oluyor?

Özden- Bir küçük çocuğa büyük bir gerçeği doğrudan anlatmaya kalksanız çocuk bundan hiçbir şey anlayamaz. Eğer mutlaka o çocuğa bir şeyleri anlatmak veya hiç değilse hissettirmek niyetinde iseniz söyleyeceğiniz şeyi basitleştirmemiz, benzet-

meler ve hikâyeler içinde sunmanız gerekir. Bu da kâfi gelmiyorsa işi daha da basitleştirerek, hattâ tamamen şekillendirerek sunmanız gerekir.

Allah mevzuu için de böyle olmuştur. Hiçbir zaman Hz. Adem'in Allah hakkında söyledikleri Hz. Muhammed'in söyledikleri seviyesinde değildi. Olmasına da imkân yok. Çünkü insanlık asırlar boyu tekâmül etmiş, idraki gelişmiş ve bilgisi artmıştır. İşte inançlardaki gelişme de idraklerdeki gelişmeyle paralel olarak vukuu bulmuştur. Yani her devre idrak edebileceği büyüklükte bilgiler verilmiştir. Yoksa bu söylediğimiz gibi toplumsal bir olgu olarak, insanların hayat şartlarındaki değişme ve gelişmenin neticesi değildir. Böyle olmadığının en açık delili dinlerin daima geldikleri devrin seviyesinden üstün olduğu ve insanlara büyük tekâmül hamleleri aldıklarıdır. Yani din değişiminin bir neticesi olmamakta, her zaman büyük gelişmelerin sebebi olmaktadır.

Erdem - Peki insanların öküze veya maymuna tap-

maları da ilâhi bir vahiyle mi söylenilmiştir? Yoksa bu rüzgâra, öküze v.s.ye tapmalar nereden çıkmıştır? Burada sosyal etkileri ve olguları kabul etmekten başka bir çıkar yol görebiliyor musunuz?

Özden - Fikirlerimizi daima toplumsal veya kişisel olaylara istinat ettirmemiz gerekir. Bu sebeple size böyle bir misâl vererek söze başlayacağım. Aşağı seviyelere indikçe insanların mücerret (soyut) mefhumları kavrayamadıkları, onları somutlaştırmaya ve şekillendirmeye çalıştıklarını görüyoruz. Dünyayı beş duygusuyla hem de kaba ve yüzey bir şekilde tanıyabilen bir ilkel şahıs, kendisine söylenecek üstün, yüce şeyleri de derhal kendi seviyesine indirerek ifade etmeye çalışacaktır. Bunun tarihi örneğini en bariz olarak MU (1) inançlarında görüyoruz. MU'lar aldıkları vahiy ve ilhamlarla ilk önceleri tek, üstün Allah'a inanmışlardır. Sonraları bu inanç bozularak şekillenmiş. Erkeği, kadını, çocuğu ve avenesi olan birçok Allah'lı inanç

haline gelmiştir. Bunun sebebi idrak seviyelerinin üstünde olan ileri bir inancı birkaç üstün şahsın anlayıp kavramasına rağmen kitlelerin kavrayamaması ve onu kendi kavrayabilecekleri bir kılığa sokmalarındır.

Erdem - Bu izahınız tatminkâr olmakla beraber, âdetlerdeki ve toplum yaşayışındaki değişikliklerle orantılı olarak hasıl olan inanç ve din değişikliklerini izahtan yoksundur.

Özden - Yüksek hakikatleri kavrayamama neticesi bozulan inançlar zamanla gelişen insanları tatmin etmemeye başlamış, onları gerçeği aramaya sevk etmiştir. Gerçeği arama yoluna giren kimse kısmen kendi gayretiyle kısmen de idareci, hâmi varlıkların yardımıyla bazı ileri bilgileri yakalamaya başlamıştır. Eski inançlara olan itimadın ileri derecede sarsıldığı, yeni inancın sezgilerinin veya ön bilgilerinin daha fazla alınmaya başladığı bir devirde İlâhî vazifeli (Peygamber) bir zata vahiy yoluyla üstün bir realitenin yeni bilgisi gön-

derilmiştir. Bu yeni inanç hazırlanmış bir ortamda çabucak tutulmuş ve benimsenmiştir. Ondan sonra da oradaki insanlar büyük hamleler safhasına girmişlerdir. Bu bozulma ve hamle olarak yüksek idrak ve inanç seviyelerine yükselme tarih boyunca tekerrür edegelmiş bir tekâmül yürüyüşü ve vetiresidir.

Erdem - Bu takdirde en mütakâmil dinlerden birisi olan Hıristiyanlıktaki İsa'nın Allah'ın öz oğlu oluşu ve bütün insanların da Allah'ın çocukları oluşu inancını nasıl izah edeceksiniz? Bu inanç en ileri bir inanç şekli midir?

Özden - Bu inanç şeklini gerçek ve şekilli manâsıyla ileri ve doğru bir inanç olarak kabul etmek müşküldür. Ama mecazi manâsıyla ele alırsak hem tek Allah esasını kabul ettiren, hem de insanlarla Allah arasındaki büyük yakınlık belirten ileri bir inanç olduğunu kabul etmek gerekir. Ama ekseri Hıristiyan dindarlarınca bu haliyle ve söylenildiği haliyle kabul edilmektedir ki bu söylediğim gibi

üstün bir inancın dejenere edilmesini, bozulmasını ifade eder. Hiçbir zaman Hz. İsa Allah'ın öz oğlu, insanlar da Allah'ın ikinci derecedeki oğulları değildirler. Bu tamamen basit ve insani bir düşüncedir. Her şeyin yaratıcısı olan üstün kudretin babalık, analık, evlâtlık gibi dünyaya ait hallerle alakâsı ve en küçük münasebeti olmaz. Bu gerçeği daha sonra gelen din olan İslâmiyet kesin bir şekilde belirtmiştir. "Allah, doğmadı, doğurmadı, benzeri ve ortağı yoktur" demiştir.

Erdem - Peki, İslâmiyetin daha üstün ve ilerlemiş şekli olduğu söylenen Tasavvufta yükselen varlıkların Fenafillâh ve bekaillâh mertebelerine ulaştıkları söyleniyor. Yani böylece yükselen insanlar Allah olmaktadırlar. Esasen bütün ruhların da Allah'ın cüzileri, parçaları olduğu tasavvufta ifade edilmektedir. Bu inançla Hıristiyanlığın baba oğul inancı aynı kapıya çıkmıyor mu?

Özden - Tasavvuf esasında, İslâmiyet'te bildirilen gerçeklerin yardı-

mıyla açıkça söylenmemiş, fakat sembolik ifadeler içinde duyurulmaya çalışılmış gerçekleri yakalama çabasıdır. İnsanlar bu zihni faaliyet ve çabalarla bazı daha üstün gerçekleri yakalayabilmişler, bu arada da çeşitli faktörlerin etkisiyle bazı sapıtmalara uğramışlardır. Fenafillâh, bekabillâh lâfları hiçbir zaman Allah'ta yok olma, O'nun içinde eriyip O'nunla birlik olma manâsına gelemmez. Böyle sananlar büyük sapıklık içindedirler. Bu, insanların üstün mertebelere çıktığını, ilâhi nizamla tam bir ahenk içinde olmayı o nizama en küçük bir aykırı davranış olmadan bağlı ve tabii bulunmayı ifade eder. Ruhların Allah'ın parçaları olduğunu, ona ait, ondan kopmuş cüziler(parçaları) olduğunu kabul etmek ise bütün insanların Allah olduğunu, Allah'ın da insanın ta kendisi olduğunu kabul etmek olur ki bu daha büyük bir sapıklıktır. Çünkü Allah Mutlaktır. Hiçbir şeyle kıyaslanamayan, hiçbir şeye benzemeyen, ne şekli, ne belli bir yeri olmayan, eksiksiz, nok-

sansız, tam ve mükemmel bir kudrettir. O Yaratandır, yoktan varedendir. Biz onun hakkında hiçbir şey bilemeyiz. Çünkü yaratmanın ne olduğu, yoktan var edilmenin nasıl bir şey olduğu bizce anlaşılacak şey değildir. Biz yokluğun ne olduğunu bilemeyiz ki yoktan varedilmeyi anlayabilelim.

Ama ruhlar ve bütün kâinat daimi olara Allah tarafından gönderilen tesirlerle beslenmektedirler. Ve ruhlara İlâhi nizamın tatbikat ve yürütülmesinde vazife alabilmek imkânı tanınmıştır. Bu yönden ruhlarla insanlar arasında devamlı sıkı bağlar mevcuttur. Belki kastedilen manâ budur.

Erdem - Size son olarak bir sual daha soracağım. Biliyorsunuz ki tabiat kanunları değişmez ve tabiat olaylarında bir determinizm (belirlilik) vardır. Yani belli sebepler, belli neticeleri doğurur. Halbuki diğer taraftan Allah'ın her şeye kaadir olduğu, istediği her şeyi yapabildiği söyleniyor. Bu ikisi bir tezat halinde değil midir? Tabiat kanunları veya İlâhi kanunlar

değişmediğine göre Tanrı her istediğini yapamıyor demektir.

Özden - Bu söylediğiniz ancak insanlar veya yaratıklar (mahlukat) için doğrudur. Çünkü İlâhi kanunlar mahluklar için, onların sevk ve idaresi ve tekâmülleri için konulmuştur. Yaratıcı o kanunların üstündedir, onları gerekirse istediği şekilde değiştirebilir. Davranışlarını da İlâhi kanunlara göre düzenlemez. Çünkü onlara tabii değil, hâkimdir. Tanrı'nın koyduğu kanunlara göre mahlukatın sevk ve idaresi ile mükellef varlıklar o kanunlara uymak zorundadır. Ama Tanrı kendi eserine tabii olarak iş gören bir işçi veya usta değildir. Bu çok ince bir noktadır. Üzerinde dikkatle düşünmek lâzımdır.

(1) MU Kavmi bundan 70.000 sene önce MU ANAVATANI denen Büyük Okyanus'un bulunduğu yerde olan ve halen batmış bir ülkede yaşayan oldukça medeni bir kavimdir.

Kutsal Kitaplar, Peygamberler ve Parapsikolojik Olaylar Tanrı Varlığının Kanıtlarıdır

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

YOLUMUZU ÇİZMEK BİZE KALMIŞ

Ekonominin temeli iş bölümüne dayanır.

Bu nedenle herkesin ayrı bir mesleği seçmesi, ayrı alanlarda bilgi sahibi olup ustalaşması gayet doğal. Bunun gibi her birimizin ayrı zevkleri, hobileri, ayrı yaşam stilleri olması da bireylerin biricikliğinin doğal bir sonucu. Dünyaya gelmemizin en önemli nedeni olan "yaşam sanatında ustalaşmak" da sadece ve sadece bizim kendi özgün kararlarımızla gerçekleştirebileceğimiz bir şey.

Yaşamımıza anlam vermek, doğru yaşamanın temel kurallarını öğrenip; bedenimizin, aklımızın ve ruhumuzun en uygun koşullar içinde gelişmesini sağlamak, tam tamına her birimizin kendi özgür iradelerimizle ve inançlarımızla gerçekleştirilebilir ancak.

Nasıl ki dünyaya yalnız gelip, ötelere yalnız gidiyorsak yaşam ustalığı edinmede de böylesine yalnızız.

Elbette başkalarının deneyimlerinden, bilgilerinden, düşüncelerinden yararlanacağız ama son kararı kendimiz vermek zorundayız.

İşte burada iş bölümü, eylemi ve sorumluluğu başkasına yüklemek asla söz konusu değil.

Yaşama anlam vermek, doğru ve yanlış davranışlarımızın farkına varmak bütünüyle inanç dünyamıza bağlı.

Kuyruklu yıldız gibi, semâda bir görünen bir kaybolan sadece bedenden ibaret geçici bir yaşam içinde miyiz,

yoksa çok yüce bir kudretin yaratıp ana kurallarını koyduğu ve kararlarımızda bizi özgür bıraktığı sonsuz bir ruh yaşamının bir kesitinde miyiz? İşte yaşam sanatında ustalaşmamız için sadece kendimizin vereceği en önemli, en hayati karar bu!..

Bütün davranışlarımızın ana rengini, ana doğrultusunu bu hayati kararımız belirleyecektir.

Birkaç aydan beri Yaradan inancı üzerinde durmamızın sebebi de tamamen budur.

Yüce bir aklın, emsalsiz bir hünerin; hesaplı, plânlı düzenli bir eseri miyiz; yoksa maddenin tesadüfen oluşturduğu geçici bir varlık mıyız sorusuna, en doğru cevabı canlılar âlemine bakmakla bulacağımızdan, hatırlayacaksınız yazılarımızda ilk ön tıp profesörlerinin sözlerine yer vermiştik.

Canlıların içgüdülerinde sergiledikleri en ince matematiğin ve büyük ustalığın tesadüfen olamayacağını en yetkili uzmanlardan aktardık. Fizik biginlerinin yaptıkları incelemenin ışığında evrenin big-bang ile oluşmasının ilk saniyesinde bile patlama hızının nasıl ince bir hesaba dayandığını görmüştük. Maddenin hayatı oluşturacak özelliklerle donatıldığının bir diğer örneği olarak karbon atomunun enerji düzeyinin ön hesaplara tam bir uygunlukta yaratılması sayesinde, yaşamın temelini oluşturan elementlerin varolabildiklerini görmüştük.

Bütün cisimler ısınınca genleştiği ve katılaştıkça büzüştüğü halde suyun tersine davranarak 0 derece ile 4 derece

arasında genleşmeyip büzüşmesi ve buz haline gelirken büzüşmeyip genleşmesi sayesinde, okyanusların buz deryası haline gelmemesi de bunun başka bir delili idi.

Bir kaç milyar yıl önce, yaşamın temelini oluşturacak organik maddelerin okyanuslardaki ilkel çorba içinde meydana gelmesi, fotosentezle güneş enerjisinden gıdalarımızın ve oksijenimizin sağlanması, suyun yüksek ağaçların tepesine ulaşması da maddenin, yaşamı oluşturma özelliğinde yaratıldığının kanıtlarındandı.

Gerçekte bütün bunları bilmesek, bir ilk çağ insanı gözüyle bile baksak; evrenin ve canlıların yaratılışındaki büyük zekâ ve hünerin farkına varmakta zorlanmayız.

Ama bilgimiz arttıkça hayranlığımız da artıyor. Canlıların yaşamasında ve üremesinde rol sahibi olan DNA molekül yapısının çok büyük bir koruma altına alındığını biliyoruz. Ama değişikliğe uğrayabildiğini, plastik özellikte olduğunu da. Nitekim gen mühendisleri de bundan yararlanıyorlar. Bu nedenle canlılar dünyasında türden türe geçiş, imkân sınırları içinde olmakla beraber; bunun aynı gen mühendisliğindeki gibi bilgi ve hünerle gerçekleştirilebileceğini görüyoruz. Her türdeki kendine özgü organları ve birbirinden tamamen farklı içgüdüleri nasıl tesadüfe bağlayabiliriz?

Darwinci biyologlar bile, tatlısu midyesi (*Lampsilis*) nin üremesine yardımcı olmak için arka kısmında bir sahte balık düzeni oluşturmaya hayranlıkla bakıyorlar.

Yeryüzünde hayatın oluşup gelişmesinde hem maddeyi buna göre yaratmış olan Yüce Tanrı'nın kudretini hem de Yaradan'ın kanunları içinde yer alan, Darwin kurallarını uygulayan, bilgi ve hüner sahibi manevi varlıkların etkilerini hesaba katmak en akılcı yol olacaktır. Parapsikolojik olaylarda ruhsal varlıkların maddeye fiziksel etkilerine sürekli tanık olduğundan onların Yaradan tarafından yeryüzündeki biyolojik gelişimin icrası ile görevlendirilmelerinde şaşılacak bir durum yoktur.

KUR'AN O'NUN ESERİ

Sadece evrene ve canlılara alıcı gözle bakıp üzerinde derinliğine düşünerek O'nun varlığına inanabiliriz. Ama hepimizi sevgisinden vareden yüce merhamet sahibi Rabbimiz bununla yetinmemiş, başlangıçtan itibaren gönderdiği gülyüzlü peygamberlerle bizlere varlığını ve doğru yaşama kurallarını sürekli hatırlatmıştır.

Ayrıca zaman zaman her birimizin yaşadığı parapsikolojik olaylar; gerçekleştiren rüyalar, telepati, önsezi ve medyumluk olayları da madde ötesinde bir âlemin varlığını bizlere sürekli hatırlatmaktadır.

Son kitap Kur'anın asla Hz. Muhammed tarafından yazılamayacağına doğrudan O'nun katından gönderildiğinin kanıtları üzerinde geçmiş yazılarımda uzunca durmuştum. O dönemde çok rağbette olmasına, yarışmalar açılıp birinci gelen şiirler kâbe duvarında bir yıl asılı kalmasına rağ-

men Hz. Muhammed'in yazdığı bir tek mısra bile olmamıştı. Ne var ki, 40 yaşında peygamberliğin başlamasından sonra onun vahiyyle aldıkları o kadar büyük bir şiiriyet ve edebiyat hüneri sergiliyordu ki; baş şair Lebid, kendisinin kâbe duvarına asılı şiirini yırtıp müslüman olmakta tereddüt göstermemişti. Arapça bilmesek bile sadece Fatiha Sûresini okumakla bunun farkına varabiliriz. Sûrenin başından sonuna kadar edebiyatta "secî" diye adlandırdığımız düz yazıdaki kafiyenin (uyak) büyük bir ahenkle sergilendiğini görmemiz çok kolay. Bu nedenledir ki, hafızlar koskoca kitabı başından sonuna kolayca ezberleyebiliyorlar.

Kur'anda bu edebi hünerin yanısıra; gönüllerin eğitilmesi, ahlâkın geliştirilmesi, toplumsal ahenk ve işbirliğinin sağlanması için getirilen kuralların ihtişamı da göz kamaştırıcıdır. Bu nedenle Avrupa'da "karanlık" diye adlandırılan ortaçağ; islâm dünyasında bilimde, sanatta, siyasette büyük atılımların yapıldığı aydınlık yüzyıllar olarak yaşanmıştır.

O çağda asla bilinmeyen, sonraki yüzyıllarda tarihi ve arkeolojik araştırmalarla doğrulanan geçmiş yüzyıllara ait toplumsal olaylardan söz eden pek çok âyet de Kur'anın yüce kattan gönderilen bir kitap olduğunun sağlam kanıtlarındandır. Bunlardan şimdiki nesilleri en çok etkileyecek olan bilimsel nitelikteki, o devirdeki kimsenin bilmesine imkân olmayan doğa kanunlarından söz eden Kur'an âyetleridir. Bunları aktararak yeniden hatırlamamızda yarar görüyorum.

1400 YIL ÖNCE BUNLARI KİM BİLEBİLİRDİ?

*"O, geceyi gündüzü,
Güneş'i Ay'ı yaratandır ve
bütün o yıldızlar her biri
kendi dairesi içinde
yüzmektedir." (Enbiya-33)*

Bütün yıldızların bir yörüngede devindikleri söyleniyor. 150 yıl öncesine kadar plânetlerin hareketli, yıldızların sabit olduğu sanılıyordu. Uzaklıklarından öyle görmüşüz. Şimdi onların da Kur'anın 1400 yıl önce bildirdiği gibi hareketli olduğu anlaşılmıştır.

*"Sen dağları görür, onları
yerinde durur sanırsın.
Halbuki onlar bulut gibi
geçip gider." (Neml-88)*

Dünyanın sabit olmayıp döndüğü 1400 yıl önce insanları şaşırtmadan ancak bu kadar güzel bir örnekle anlatılabildi. Çünkü insanların sağduyusu dünyayı hareketsiz; Güneşi de doğmasıyla, batmasıyla bizim etrafımızda dönüyor diye bellemekte çok haklı idi. Dünyanın dönmesi ile ilgili hiçbir sarsıntı, rüzgâr hissetmiyor, yukarıya fırlattığımız bir taş öteye değil, yine kendi elimize düşüyordu. 400 yıl önce bile Galileo "Dünya dönüyor" dediği için az daha canından oluyordu. Kur'an, sağduyu ile çatışmaya girmeden ince bir uslûpla

gerçeğin altını çiziveriyor. Ayrıca eğer peygamber hahamlardan duyduklarıyla Kur'anı yazmış olsaydı; Kitabı Mukaddes'deki Yûşa peygamberin Güneş'e "Dur" dediğini ve saatlerce Güneş'in aynı yerde çakılı olarak kaldığını onlardan öğrendiğinden böyle bir âyeti yazar mıydı hiç? 400 yıl önce Galileo'yu dinsizlikle suçlayan papalık da bu Yûşa âyetini örnek göstererek dünyanın durduğunu, Güneş'in hareket ettiğini kutsal metinlere dayanarak rahatlıkla öne sürüyordu.

"O meyvelerin hepsinden yine kendilerinin içinde çiftler yaratmıştır... Bütün bunlarda iyi düşünecekler için elbette âyetler (doğa kanunları) vardır." (Rad 2-3)

Kur'anda "çift" in karşılığı olarak "zevceyn" yani karı-koca sözcüğü geçmektedir. Bu, Hz. Muhammed'den yüzyıllar sonra bulunmuş bir gerçeği; yani çiçeklerin içindeki erkek ve dişi organları ifade etmektedir.

"Biz aşılایıcı rüzgârlar gönderdik... " (Hicr-22)

Aşılایıcı olarak "levakih" kelimesi geçmektedir. "İlkah edici, döllendirici rüzgârlar" anlamına geliyor. Bu âyet de yeni bulunmuş bir gerçeği, yani polen tozlarının rüzgârlarla savrulurak çiçeklerde döllenmeyi sağlaması gerçeğini yüzyıllar öncesinden bizlere duyurmak-

tadır. Peygamberin dönemini bırakınız, ondan 600 yıl sonra yaşayan, üstelik hem tıp hem Kur'an bilgini olan Fahrettin-i Razi bile o devirde bundan habersiz olduklarından bu âyeti yorumlayamamış, acaba rüzgârlar bulutları aşılار da yağmur mu yağar diye şüphede kalmıştır.

KUR'ANDA ALLAH KAVRAMI

Kur'anda O'nun varlığının kanıtları üzerinde sık sık durulur. Ayrıca doğrudan Yaradan'la ve icraatlarıyla ilgili bilgiler de verilir.

"Allahın rahmetinin eserlerine bakın, nasıl yeri ölümünden sonra diriltiyor. Şüphe yok ki O, ölüleri de diriltecektir. O her şeye gücü yetendir." (30/50)

"Tanrınız bir tek Tanrıdır. O'ndan başka Tanrı yoktur, O rahmândır, rahîmdir." (2/163)

"Rabbin onların göğüslerinin neyi gizleyip, neyi açığa vurduğunu bilir." (28/69)

"Gözler O'nu görmez, O gözleri görür. O lâtif, (gözle görülmez) her şeyi haber alandır." (6/103)

"Allah'ı bir şeye benzetmeye kalkmayın. Çünkü Allah bilir siz ise bilmezsiniz." (16/74)

"De ki: Allah birdir. Allah sameddir. (Her şeyin başlangıcı ve yürütücüsüdür) Kendisi doğurmamıştır ve doğurulmamıştır. Hiçbir şey O'nun dengi olmamıştır." (112/1-4)

"Allah ki ondan başka Tanrı yoktur, daima diri ve yarattıklarını koruyup yönetendir. Kendisini ne bir uyuklama

ne de uyku tutmaz. Göklerde ve yerde olanların hepsi onundur. O'nun izni olmadan O'nun katında kim şefaath edebilir? Önlere ve arkalarda olanı bilir. O'nun ilminden ancak kendisinin dilediği kadarından ötesini kavrayamazlar. O'nun kürsüsü gökleri ve yeri kaplamıştır. " (2/255)

**O HER ŞEYLE BİR YERDE,
O HER ŞEYLE
GÖNÜLLERDEDİR.**

Bizim celselerimizde Yaradan'ın hem her birimizde hem her yerde; hem zamanda, hem zaman öncesinde ve sonrasında varolduğu, ancak bunlarla sınırlandırılmayacağı, tüm yarattıklarının dışında da bizatihi mevcut olduğu, yani içkin ve aşkınlığı şöyle anlatılır:

*“O vardır.. O birdir..
O bütündür.. O tamdır..
O anlama sığmaz,
anlam O'nda vardır.
O gerektir.. O gerçektir..
O varedilmeden vareden,
O almadan veren,
O her şeyi bilen Tek'tir.
O gördüğünüz her yerde,
O göremediğiniz bir yerde,
O gökte, O yerde,
O en küçükten küçüğe..
O en büyükten büyüğe..
O sınırdadır,
O sınırın dışında,*

*sınır O'nun içinde,
O yeri belli olandır.
O aldığınız her nefeste,
O çıkardığınız en küçük sestey,
O sizde, O bizde vardır.
Biz böylece O'ndayız.
O erişilmez bir yerdedir şüphesiz.
O gördüğünüz yedi renkte..
O görmediğiniz yedi renkte..
O bilmediğiniz bir yerde,
O hayırda, O şerde,
O dilekte, O yürekte dir..
O'nun katı yücedir..
O abes iş yapmaz..
O bilir, O vareder, O verir..
O zamandan önce vardı,
O zamandan sonra olacak..
O zamandır.. Zaman O'ndadır..
O bilinmeyen birgün,
birlikte varacağınız yerdedir.
O her şeyin tümünde,
O her şeyin en azında,
O her şeyin en çoğunda,
O her şeyle bir yerde,
O her şeyle gönüllerdedir..”*

HZ. MUHAMMED'İN HADİSİ,
FRANSADAKİ
RUH CELSESİNDE
ONAYLANIYOR

Sadece kutsal kitaplarda değil, peygamberlerin yaşantısı ve sözlerinde de maneviyata inancımızı pekiştirecek neler var. İşte onlardan bir tanesi. Peygamberin intihar edenlerin âkıbeti ile ilgili hadisleri şöyle:

"Kim ki keskin bir âletle kendini öldürürse, bu kimse de cehennem ateşinde o âletle azap olur."

*"Kendini boğan kimse, cehennemde kendini boğar; kendini vuran da cehennemde kendini vurur."
(Sahihi Buhari Muhtasarı
Cilt:4 Hadis No: 667/669)*

"Her kim bir dağdan kendini aşağı atıp öldürürse, bu intihar eden kimse cehennem ateşinde ebedi ve daimi surette kendisini yüksekten aşağı bırakır olacaktır." (Sahihi Müslim Mehmet Sofuoğlu çevirisi Cilt 1 Hadis No:175-109)

Çok az dile getirildiği için islâm ülkelerinde bile az bilinen bu hadislerden 19.yüzyılın Fransasında, bir medyum aracılığıyla ruhsal görüşmeler yapan kişilerin hiçbir bilgisinin olmadığı apaçık. 1858 yılı 7 Nisanında Paris'te

bir umumi banyoya girip küveti doldurup ustura ile boğazını keserek intihar eden kişinin ruhu, altı gün sonra Paris Spiritizma Derneğinde trans uykusunda olan medyumun rehber varlığı tarafından celseye davet edildi. Celsenin yöneticisi Klasik Spiritüalizmanın kurucusu Allan Kardec, gelen ruha şimdi nerede olduğunu sordu:

Cevap: "Bilmiyorum. Siz söyleyiniz ben neredeyim? Ben yaşıyor muyum? Söyleyiniz, tabutun içinde boğuluyorum."

Soru: "İntiharınızın sebebi nedir*"

Cevap: "Ben öldüm mü? Hayır. Hâlâ bedenimdeyim. Merhametli bir el çıksa da bu işi bitirse!.."

PARAPSİKOLOJİK KANITLAR

Batı dünyasında bağnaz kilise doktrinleri ile uyuşmayan bilimsel buluşlar, düşünen kafalarda maneviyata karşı büyük şüphe tohumlarının filizlenmesine yol açmıştı. İşte materyalist inancın böylesine koyulaştığı 19. yüzyıl ortalarında oralarda parapsikolojik olaylarda patlama tarzında öyle bir artış oldu ki, Nobel ödüllü bilim adamları bile yıllar süren ruhsal araştırmalar yaptılar ve sonunda Yaradan'ın varlığına, öte âleme ve öte âlemle görüşmeler yapılabileceğine kesinlikle kani oldular, kitaplarında bunu açıklıkla dile getirdiler. 1882'de İngiltere'de her branştan bilim adamları biraraya gelerek SPR adıyla Ruhsal Araştırmalar Derneği kurup dergiler yayınladılar. Sonra da bunun bir benzeri ABD de kurulup faaliyete geçti.

Gelecek yazılarımda onların araştırmalarından uzunca söz edeceğim. Hep şikâyet edip durur, "Her şeyi batıdan mı alacağız biraz da kendi yapıp ettiklerimizden söz etsek" demez miyiz? Bu nedenle öncelikle kendi ülkemizdeki bireysel ve bazılarında bizzat bulunduğum topluca yapılmış parapsikolojik deneylerden bahsedeceğim.

Biliyorsunuz Türkiyede bu konuda her şey 60 yıl önce iç hastalıkları uzmanı Dr. Bedri Ruhselman'ın kitapları ve dernek çalışmaları ile başlamış, çevresi hızla ilgili kişilerle dolmuştu. 40 yıl önce bu kişilerden sekizi ile söyleşiler yapmış ve yaşadıkları parapsikolojik olayları dergimizde yayınlamıştım. Gelecek sayılarımızda sürdürmek üzere öncelikle bunlardan alıntılar yapmak istiyorum.

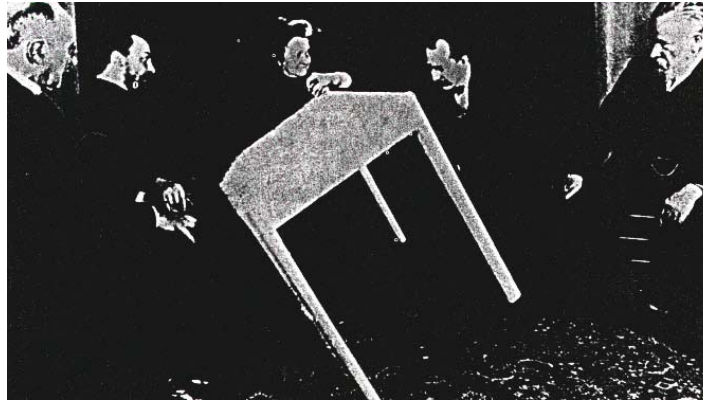
İşte Dr. Bedri Ruhselman'ın en eski arkadaşlarından ve 1950 yılında onunla birlikte "Metapsişik Derneğinin" kurucularından olan KBB uzmanı Prof. Dr. Sevil Akay'ın yaşadığı çok ilgi çekici iki parapsikolojik deney:

MASA HAVALANMIŞTI

"Zamanını kesin hatırlamıyorum 1945 -1947 yıllarında Taksim Cumhuriyet Caddesinde, Afgan Kralı Emanullah Han'ın eniştesi Abdülvahap Tarzi Han'ın evinde bir celse yapmıştık. Medyumumuz Muallâ isimli bir hanımdı. Önce bir fiziki deney yaptık. Beş kişi bir masanın etrafına oturmuş, ellerimizi masanın üstüne koymuştuk.

Biraz sonra masa yavaş yavaş havalanmaya başladı. Dört bacağı da yerden ayrılmıştı. Masa yükselmeye devam ettiğinden biz de ayağa kalkmıştık. Bu şekilde başımız hizasına kadar masa yükseldi sonra yavaş yavaş inerek eski halini aldı. Son şüpheleri gidermek için olacak olay iki defa tek-rar etti. Ben hile ihtimalini düşünerek tedbirimi zaten önceden almıştım. Medyumun karşısına kendim geçmiş, iki yanına da karımı ve bu işlere inanmayan Dr. Pakize Tarzi hanımı koymuştum. Ayrıca odada loş bir ışık vardı ve her şey apaçık görülüyordu.

"Masa deneyinden hemen sonra aynı medyumla bir ruhlarla konuşma celsesi yaptık. Gelen varlık, aklımızdaki sorulara cevap vereceğini söylüyordu. Ben daha ispatlı olsun diyerek yan odaya geçtim ve bir kağıda sorumu yazarak cebime koydum. Kağıda şunu yazmıştım: "Spiritüalizma ile tasavvufdan hangisini tercih edersiniz?" cevap sırası bana gelince medyum süratle şu cümleyi yazmıştı: "Tercih meselesine bir şey diyemem; bu tamamen sizin kültürünüze bağlı bir hususiyettir." Aynı şe-

kilde Dr. Pakize Tarzi'nin de aklındaki sorunun tam karşılığını vermişti.

"SİZDE EMÂNETLERİM VAR"

"Anlattığım olayın ceryan ettiği senelerde veya bir sene sonra Meliha isimli felsefe eğitimi gören bir kızla celseler yapmıştım. Birinci veya ikinci tecrübemizde idi; genç yaşta ölmüş kızkardeşimin ruhunu çağırdım. Geldi. Medyum kızkardeşimi tarif etti, tamamen uymaktaydı. Bundan sonra soru ve cevaplar şöyle devam etti:

- "Kaç yaşında öldünüz?"
- "19 yaşında."
- "Hastalığınız neydi?"
- "Medyum karnını gösterdi."
- "Neydi" diye ısrar ettim.
- "Peritonit" dedi. Cevapların hepsi

doğruydu. Medyum gelen varlığın sözünü naklederek:

- "Sizde emânetlerim var diyor" dedi.

Ben böyle birşey hatırlamıyordum.

- "Ben bilmiyorum" dedim. Epeyce ısrar etti. En sonunda:

- "Kafam" dedi.

Bu kelime beni şaşkına çevirmişti. Gerçekten kızkardeşimi çok sevdiğimden onun kafatasını hatıra olarak saklamıştım.

Söz bu noktaya gelince sayın Akay bana bir camekân içindeki kızkardeşine ait kurukafayı gösterdi ve sözlerine devam etti. Yeni tanıştığımız medyumun bu en gizli hususiyetleri bilmesine imkân yoktu. Gelen varlığın kızkardeşim olduğuna iyice inanmıştım. Kurukafayı ilk mezarına koymamı istiyordu. Çünkü mezarı

nakledilmişti. Ona ruhunun bedeninden ayrıldığını, geri kalanların artık eski elbise gibi olduğunu, bunlara bağlı kalmamasını uzun uzun anlattım. Bana inandı ve teşekkür etti. "Emânetlerim var" diyerek çoğul kelime kullanmıştı. Bunu sordum:

"Saçım" dedi. Böyle birşeyi asla hatırlamıyordum.

- "Saç yok bende" dedim.

- "Var" dedi ısrarla.

- "Nerede" dedim:

- "Kütüphanede"

- "Hangisinde?"

- "Doktor kitaplarının bulunduğu kütüphanede"

- "Hangi katta?"

"- İkinci rafta"

Doğrusu böyle birşeyden hiç haberim yoktu. Son derece meraklanmıştım, medyum o halde bırakarak hemen kütüphaneye koştum. Bahsedilen raftaki kitapları süratle karıştırırken bir de ne göreyim: Bir kitabın içinde bir zarf, zarfın içinde de bir demet saç!..

Allak bullak olmuşum. Saç ortaya çıkmıştı ama ben yine de bir şey anlamamıştım. Bin bir düşünce içinde medyum uyardırdım ve hemen İzmir'deki anneme olayı anlatan bir mektup yazdım. Gelen cevap bütün düğümleri çözüyordu:

"Kızımın 13 yaşında iken saçlarını kesmiştim. Bana 'Sakla bunu anne, ölünce size hatıra kalır' demişti de ters ters bakmıştım ona."

"Biz o saçın kesilmesinden sonra 8 - 9 ev değiştirdik. Bu taşınmalar esnasında saçın içinde bulunduğu zarf, dön-

müş dolaşmış benim tıp kitabının içinde karar kılmış herhalde..."

A s t r a l S e y a h a t l e r

Yaşarken Bedeni Terkedip Dönmek

Cennet ve Cehennem İzlenimleri

Çeviren ve Derleyen: Zuhul Voigt

Amerikalı araştırmacı Robert A. Monroe'nun OBE - Beden Dışı Deneyimlerini Ortam I adını verdiği fiziki dünya Şartlarında ve Ortam II adını verdiği, maddi Őartların dışındaki bÖlge-lerde gerċekleřtirdiđini geċen sayılarımızda incelemiştik.

Monroe, Ortam II'nin fiziki dünyaya yakın olan frekanstaki bÖlgelerinde yapılan astral seyahatlerin, bu bÖlgelerde karşılaşılabilecek varlıklar aċısından ċok nahoş olabileceğini ve cehennem varsa, buralarda olabileceğini belirtiyor. Ancak Monroe, Ortam II' de cennet olarak vasıflandırabileceği bÖlgelere de rastlıyor ve bunu Şöyle anlatıyor:

“Tasvir edebilmek iċin kelime bula-
madığım bir başka yere de gittim. Bu
yerin, dinlerimizde cennet, nirwana, ya
da bÖtÖn zamanların tasavvuf bilgile-
rinde sÖzü edilen o en yüksek basamak
olduğundan Őüphem yok. Benim iċin bu
yer, en saf huzurun ve en yüksek mutlu-
luk hissinin bulunduğu yer. Burası gÖk
kuşağının bÖtÖn renkleriyle yıkanan,

insanın kendisini nihayet yuvaya dÖnmÖş
hissettiği, nereden geldiği belli olmayan,
dünyamızdan tanıdığımız müziğe benze-
meyen harmonilerin titreştiği bir yer. Ve
insan bu müzikle birlikte titreşiyor, mü-
ziğin kendisi oluyor.

“Ve en önemlisi insan burada yalnız
değil. Yanında sımsıkı bağlı olduğu
başkaları var. Onların Őekilleri, isimleri
önemli değil, ama insan onları tanıyor ve
onlarla büyük gerċek ile bağlı olduğunun
bilincinde. Onlarla arasında gidip gelen
mutlak sevgi dalgalarının bilincinde, bu
sevgi yanında, daha Önce sevgi adına
yaşadıklarının, bu sevginin küċÖcÖk birer
kesiti ya da parċacıkları olduğunun
farkında. Burada gerċek yaratıcının ve
kendi yaratıklığının da farkında insan ve
kendini tam mutlu, olması gereken yerde
hissetmekte.

“Buradan her defasında istemeden ve
kendi arzum olmadan ayrıldım. Ayrılı-
şımda hep ÖzgÖn ve aklım arkada kalarak
gittim. Birisi beni geriye getirdi her
seferinde. Ve arkasından gÖnlerce şiddetli
Özlem ve yalnızlık ċektim. Kendi ha-
yatımda, kendimi yabancı bir Ölkede gibi

hissettim, her
şey bana orada-
ki algılarıma
kıyasla, başka
tÖrlÖ, "yerinde
değil" ve "yan-
lış" geldi.
Bundan o ka-
dar ċok ċektim
ki, bir daha
oraya ulaşmayı
denemedim.”

Monroe'nun bu anlatımı, bu denemelerinde, dünya seviyesinin üzerinde bulunan bölgeleri ziyaret etmiş olduğunu düşündürmekte. Sevginin ve birliğin biz-zat yaşandığı ve bunun sonucu olarak da sonsuz bir mutluluğun hissedildiği bu bölgeleri, bizlerin "cennet" kavramıyla özdeşleştirmiş olması da şaşılacak bir şey değil.

Değişen Yaşam ve Para Üreten Pantolon

Robert A.Monroe, ilk OBE denemesini yaşadıkdan yirmibeş yıl sonra ikinci kitabı olan "Far Journeys" (Uzak Seyahatler) isimli kitabını çıkardı. Aradan geçen bu uzun yıllar içinde, astral seyahatlerini çok daha sistemli yapar hale gelmiş, 1973 senesinde de Virginia'da "Monroe Institute of Applied Sciences" adlı araştırma merkezini kurmuştu.

İlk kitabı olan "Journeys Out Of The Body" (Beden Dışı Seyahatler) çok büyük bir ilgi görmüş, dünyanın her yanından, kendisi gibi deneyimler yapmış olan yüzlerce insan kendisine mektuplar göndererek, onun sayesinde deli olmadıklarını ve dünyada tek başına olmadıklarını anladıklarını ifade etmişlerdir.

Ancak astral seyahatler ile başladığı ruhsal serüven, fizik yaşamında da bir dizi değişikliğe yol açmıştı. Bedeni artık kimyasal maddeleri kabul etmemektedir. Her hangi bir ilaç alması veya bir bardak alkol içmesi imkânsız hale gelmiştir. Hatta narkozla yapılan bir operasyonun ortasında uyanır bile. Gündelik hayatında da açıklanması zor bir takım olaylar

yaşar. Bir kaç defa ölümle veya en azından ağır yaralanma ile bitebilecek şekilde merdivenden düşer ama bir güç onu havada yakalayıp yumuşakça yere bırakır. Yaşadığı birçok olağanüstü olay arasında, başka bir anormallik de, oldukça komik bir fenomen olarak, eski bir pantolonunun başına gelir. Bu pantolonun cebinde sürekli para bulmaktadır. Bu tabii ki onu zengin edecek bir miktar değildir çünkü en fazla on, on bir dolar çıkmaktadır ceplerden. Hatta plastik içinde kapalı halde temizleyiciden geldiği zamanda da para eksik olmamaktadır pantolonda. Monroe, çocukluğunda bir kere, çok acil olarak birkaç dolara ihtiyaç duyduğu zamandaki bir ruh halinin aktif hale geçerek, bu fenomene sebep olduğunu düşünür ama tam bir izah bulamaz. Ayrıca başkalarının bilemediği şeyleri, dünyanın en normal şeyiymiş gibi, o bilmektedir, örneğin arkadaşlarıyla oynadığı kağıt oyunlarında, kimin elinde ne kart olduğu onun için artık bir sır değildir. Maddi dünya ile ruhsal alemin sınırları onun için kalkmış gibidir artık, sanki bir kapı bir daha kapanmamak üzere aralanmıştır ve hayatı değişmiştir.

Hemi-Sync Metodu ve OBE Seri İmalatı

Monroe'nun ilk kitabı büyük yankı uyandırır. Kitap özellikle ilim çevrelerinin ilgisini çekmiştir. Yeni kurulmuş olan Monroe Araştırma Enstitüsüne birçok insan beden dışı deneyimler yapmak üzere, denek olarak başvurur. Bunlar arasında birçok doktorlar, fizikçiler, elektrik mühendisleri, psikiyatrlar vardır.

Araştırma laboratuvarında, bir kontrol merkezine bağlı bulunan, isole edilmiş üç bölme bulunur. Bu bölmelerde, deneklerin rahatça uzanacakları sıcak su yatakları vardır. Bölmelerin hava, sıcaklık, nem durumları merkezden kontrol edilir. Bundan başka deneklerin beyin dalgalarının (EEG) , kas hareketlerinin, nabız ve nefes durumlarının sürekli kontrol edildiği aletler bulunur. Denekler bu bölmelerde uyku sınırına kadar gidip, bedenin uyuduğu ama dimağın uyanık kaldığı bir duruma getirilmeye çalışılırlar. Çünkü bu durum, astral bedenle fiziki bedenden ayrılmayı temin edecek durumdur ve bu duruma "Fokus 10" adı verilir. Bu duruma geçebilmek için müzik tonlarından istifade edilir. Bu durumda bedenin gösterdiği fizyolojik veriler, bir insanın derin uykuda iken verdiği değerlere eşittir. Ama dimağ uyanık kaldığı için, deneklerin, deney esnasında mikrofon üzerinden kontrol merkezi ile konuşmaları mümkündür.

Denemeler zaman içinde yeni şekiller alır ve gelişir. Normal duyu organlarının alamadığı Beta Dalgaları verildiğinde, denekler ışık ve şekiller görmeye başlarlar.

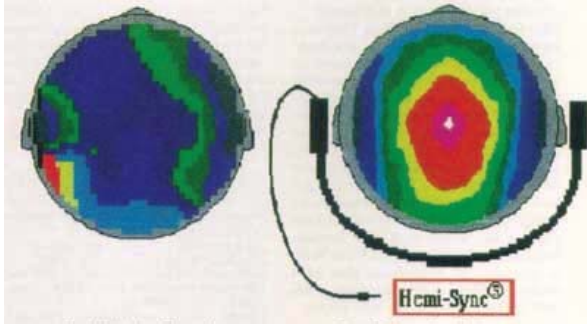
Bedende tansiyon düşmesi, nabız zayıflaması, vücut ısısının azalması, kas gevşemesi tesbit edilir. Deneklerin bundan sonra, gördükleri ışığa doğru gittikleri ve bu ışıktan geçtiklerinde, beden dışı deneyime ulaştıkları anlaşılır. Bu deneyim, kendiliklerinden beden dışı deneyim yapanların, ölüm ötesi tecrübe yaşayanların anlattıklarına aynen benzemektedir.

Bundan sonraki adım, laboratuvarında "Hemi-Sync" metodunun kullanılması olur. Bilindiği gibi, insan beyninin iki beyin yarısı mevcuttur. (Hemisfer). Sağ yarı, bedenin sol tarafını, sol yarı da bedenin sağ tarafını kontrol eder. Beynin sol yarısını, mantıklı düşünceden sorumlu olduğundan; konuşmak, okumak, hesap yapmak, hatırlamak, mantıklı sonuçlar çıkarmak, analiz etmek gibi işler için kullanılırız. Sağ yarı ise, ilham, fikir, müzik, duygular gibi şeylerin kaynağıdır.

Bugünkü medeniyetimizin insanları aslında hemen her şeyi beyin sol yarısı ile yürütmektedir. Bütün medeniyetimiz, okullarımız, kitaplarımız, üniversitelerimiz, ekonomimiz, politik yapılarımız beynimizin sol yarısının üzerine kuruludur. Oysa beyin sağ yarısının yapabildiği çok şey mevcuttur. Örneğin son araştırmalara göre, sol yarı isimleri farke derken, sağ yarı yüzleri kayda geçirir. Düşünürsek, ne çok kere tanıdık bir yüzü farkettiğimizi ama ona ait ismi bir türlü bulup çıkaramadığımızı anımsarız.

Monroe ve arkadaşları, her iki beyin yarısının aynı anda, birlikte kullanılmasını sağlayan bir metod geliştirerek, Hemy-Sync adını verdikleri bu metodu, beden dışı deneyimlerin meydana getirilmesinde tatbik ederler. Bu şöyle olur:

Kulak üzerinden duyulan bir ses tonu, normalde gönderildiği beyin yarısında benzer elektrik titreşimleri oluşturur. Yani beyin aynı tarz titreşimle buna cevap verir. Bilindiği üzere belli beyin dalgaları, yani titreşimleri belli bilinç

durumlarını gösterir, örneğin uyku durumu veya uyanıklık hali. Öyleyse, beyine belli frekanslar göndererek, beynin aynı frekansta titreşmesi sağlanabilir ve bu yolla, belli bir bilinç durumu hasıl edilebilir. Hemi-Sync metodunda yapılan ise, her iki kulak üzerinden beyne iki farklı ses tonu göndermektir. Sağ kulak üzerinden sol yarıya ve sol kulak üzerinden sağ yarıya. Bu durumda beynin her iki yarısı müşterek çalışmak durumunda kalır ve her iki kulaktan gelen frekansın farkı olan frekansta bir beyin dalgası üretir. Aynı zamanda her iki beyin yarısı, bu beyin dalgasının çağırdığı bilinç durumuna girer. Hedeflenen bu bilinç durumu ise, beden dışı deneyimi başlatan bilinç halidir.

Hemi-Sync metodu başka bilim adamlarının da ilgisini çeker ve onların da kendi sahalarında bu metod ile deneyler yapmalarına vesile olur. Bazı psikiyatristler, bu metodu kullanarak, hafızalarının bir kısmını kaybetmiş hastalarının, unuttukları şeyleri hatırladıklarını tesbit ederler. Bazıları da bu yolla, uyuşturucu bağımlısı hastalarının durumlarını iyileştirirler. Hatta bir şizofreni hastasının da bile iyileşme tesbit edilir.

Bu metod ayrıca, ameliyatlardan sonra ağrı dindirici, nekahat devresini kısaltıcı, öğrencilerde öğrenme süresini azaltıcı gibi daha değişik biçimlerde de kullanılır.

Sonraki yıllarda Monroe'nun araştırma laboratuvarına gösterilen ilgi o kadar artar ki, Enstitü, konuyu daha fazla incelemek

isteyen başka araştırma grupları ve bizzat denemek isteyen kişilerin adeta hücumuna uğrar. Neticede ortaya çıkan "Gateway" Programı ile, 1980'lere gelindiğinde, üçüni aşan insan üzerinde 60.000 test yapılmıştır. Bu testlerde, gündelik bilincin dışına çıkan insanların yaşadıkları beden dışı deneyimler, büyük titizlikle tesbit edilmiş ve kayıtlara geçirilmiştir.

İşte onlardan biri:

1644-CM kodlu denek: (Monroe deneklerin gerçek adlarını, iş hayatlarında sıkıntı olmaması için kullanmamaktadır.)

"O sabah, 21. düzeye ulaşmıştım ve daha önce ölmüş babamla görüştüğüm 27. düzeye gitmek düşüncesindeydim. Ama babamın meşgul olduğunu farkınca, daha önce hiç araştırmadığım bölgelere doğru devam etmeye karar verdim. Dijital bir sayaç düşünerek ilerlemeye devam ettim, sayaç 100'ü gösterdiğinde, bir yerde durdum. Burada ortalıkta dolaşan birçok insan gördüm. Hologram görünüşündeydiler ama çok canlı izlenimi uyandırıyorlardı. Bazıları beni görmezden geldi, bazıları geri çekildiler, bazıları da sevinçle bana doğru geldiler.

Bir kısmı geçici olarak orada bulduklarını ve neticede bedenlerine geri döneceklerini söylediler. Bazıları ise, tam özgür olmak için bedenlerinin ölmesini bekliyorlardı burada. Bana doğru gelmiş olanlar, istemeden oraya gittiklerini ve nasıl geri döneceklerini bilmediklerini söylüyorlardı. Bu sırada, senin sesini duydum Bob. (Kontrol odasından devamlı kendisi ile irtibatla olan Robert A. Monroe'yu kastediyor) O anda, senin sesin olmadan yolumu bulamayacağımı korkuyla farkettim, ama anlaşılan tam zamanında tekrar geri dönmüştüm."

Bu denemede, denek gitmiş olduğu düzeyde, hala bedenlerinde olan ama bir sebepten beden dışı deneyim yaşamakta olan varlıklara rastlıyor. Belki kısmen uykuda veya komatöz bir hastalık esnasında, ya da uyuşturucu etkisinde olarak. Bazıları da anlaşılan ölmek üzere olan bir bedenden tamamen kurtulmayı bekliyorlar.

Kaşifler ve Başka Yaşam Biçimleri

Monroe ve arkadaşları, bir yandan "Gateway" projesi ile, daha geniş topluluklara hitap eder ve daha fazla denek ile deneyler yaparken, diğer yandan da, altı kişiden oluşan "Kaşif takımı" adını verdikleri, kendi çekirdek grupları ile araştırmalarına devam ederler.

Bu denemelerde, OBE durumuna geçmekte daha fazla tecrübe kazanmış olan grup fertleri, şaşırtıcı sonuçlara ulaşmaktadırlar. Bu kişiler, ulaştıkları bilinç düzeylerinde, çeşitli enerji kademelerinde

bulunan varlıklarla karşılaşır, onlardan aldıkları bilgileri kontrol merkezindekilere aktarırlar. Monroe'nun kayıtlarına göre, bu karşılaşmaların üçte ikisinde, denek kişi, karşılaştığı varlıklarla olan konuşmalarını bizzat naklederken, üçte birinde, gelen varlıklar denek kişinin bedenini ve ses tellerini doğrudan kullanarak, kontrol merkezindekilerle kendi sesleriyle konuşurlar. Bu bir çeşit suni olarak yaratılmış medyumluk olayı olarak da görülebilir.

Bu karşılaşmalardan bazı örnekler:

SS/ROMC(Denek: Mesleği büro şefi)
"Şu anda hızla bir tünel içinden geçiyorum. Tünelin diğer ucunda bir ışık var. Bu ışığa doğru gidiyorum. Beni oraya götüren bir ışık hüzmesi var. Şimdi tünelden çıkıyorum. Bambaşka bir boyutta geldiğimi hissediyorum. Burada her şey yeşil ve çok parlak. Bana doğru gelen çok kuvvetli bir enerji. Burada bulunmak çok şahane bir his. "

Burada anlatılan deneyimin, ölüm ötesi tecrübelerle olan benzerliği gözlerden kaçacak gibi değil. Devam ediyoruz:

SS/TC (Denek: Mesleği fizikçi)
"Aynı kadınla tekrar irtibata geçtim. Onu kadın olarak görmem, kendi tasavvurum mu, acaba o kendisini ve beni nasıl görüyor? Anladığımız kadarıyla, ikimiz de birbirimizi nasıl görmek istediyseniz, her birimiz kendi alıştığımız bir biçimde, öyle görüyoruz. Bu iki görüntü birbirine benziyor mu, bilmiyoruz. O sırada boynumda (bedenimde) bir

kaşınıtı hissettim ve ona, başka bir boyutta bulunan bedenim olduğunu anlatmaya çalıştım. Sanırım bana inanmadı. Onların dünyasının nasıl olduğunu sordum. Beni başka bir yere götürdü, burada bir de erkek var. Bu kişi, önündeki bir yazı tahtasına bir şeyler yazıyor ve bana sorularımın cevaplarını açıklamaya çalışıyor. Yazdıklarından hiçbir şey anlamıyorum, okuyamıyorum. Bunun üzerine birbirimize hayali resimler göndererek anlaşmaya çalışıyoruz. Bu daha iyi işliyor. Birbirimizle zaten baştan beri telepatik yoldan anlaşıyoruz. Anladığım kadarıyla, onların bilgi seviyesi ve sistemleri oldukça bizimkilere benziyor. Onlar da, bizim maddi şartlarımız gibi bir sisteme bağlılar ve oradan ayrılmıyorlar. Sanırım onlarda da nesnelere uymak zorunda olduğu tabii kanunlar var. Nesnelere düşünceyle hareket ettirir durumda değiller. Kullandıkları aletleri tanımadığım halde, dünyaya benzer şartları olduğunu hissediyorum. Herhalde ben de onlara, kendilerine benzeyen bir varlık olarak yansıyorum. "

Bu denemede anlaşılan denek kişi, başka bir realitede yaşam sürmekte olan varlıklarla karşılaşmış. Onlarla telepati iletişimi kurabilmiş ama daha fazla bilgi edinmesine, aradaki farklılıklar o an için engel olmuş.

Rehberler, Yardımcılar, Öğretmenler

SS/JCA (Denek: Mesleği sosyal kuruluş çalışanı)

"Şu anda yeşil görünümlü bir adamla

konusuyorum ve onun bulunduğu yere varmaya çalışıyorum. Bu yeşil giysiyi benim kendimi iyi hissedebilmem için taşıdığını, aslında kendisinin buna gereksinmesi olmadığını söylüyor. İçimde hâlâ korku taşıdığımı, bedenime girip çıkmayı daha iyi öğrenmem gerektiğini ifade ediyor. Kendisinin beni koruma görevini üstlendiğini anlatıyor. Benim deneylerimden ve yetişmemden sorumlu olduğunu bildiriyor. Anlaşılan kendisi çeşitli zamanlarda pek çok hayat yaşamış. Sanki geldiğim bu yere aitmişim gibi bir his duyuyorum. Zannedirim ilerleme kaydettim, çünkü buraya kadar bu defa yardımsız geldim. "

Bu örnekte denek, bir rehberle veya en azından kendisine bu denemelerinde yardımcı olan ileri bir varlıkla karşılaşılıyor. Monroe da, kendi denemelerinde çok kere kendisine yardım eden varlıklarla karşılaştığını ifade eder. Bazen onları hiç görmese, sadece bir ses duysa veya sadece destek veren bir el hissetmiş olsa bile.

SS/BY (Denek: Mesleği elektrik mühendisi)

"Kaynak ile tekrar irtibata geçiyorum ve vereceği bilgileri soruyorum, dünyayı tanıyıp tanımadığımı bilmek istiyorum. "Evet, benim bölgem." diyor. Aldığım hisse göre, o ve onun gibiler, bizlere yaptığımız dünya denemelerinde yardım etmek ve öğrenmemizi sağlamak için yanımızdalar. "

SS/ROMC (Denek: Mesleği Büro şefi)

(Bu denek, daha önceki denemede, dört yardımcı varlık tarafından bedenine yeni bir enerji getirildiğini ve onların kendisini, diğerleriyle doğrudan konuşmak için aracı olarak kullanacaklarını söylemiştir)

"Kontrol Merkezi: Şimdi başka bir deneme yapacak mısınız?

Cevap: Peki. Şimdi galiba benim ses tellerimi kullanacaklar, Ama ben henüz yoldan çekilecek kadar kafi dışarıda

değilim. Daha gevşemiş olmalı, kendi ruhumun, akacak olanları engellemesini önlemeliyim. Bunu daha çalışmamız gerek. Şimdi kısaca benim ses tellerimi kullanmak ve görmek istiyorlar. Bakalım nasıl olacak.

Kontrol Merkezi: Peki, bana ihtiyacınız olursa buradayım.

Yeni Ses: Selamlar! Şimdi, bu genç bayan (deneği kastediyor) ne olup bittiğini takip ederken, ben bu ses telleri vasıtasıyla konuşuyorum. Şu anda fizik bedeni çok çabuk ısınıyor. Bazen de çok soğuk bir durumda bulunacak. Şu anda onun bedeniyle çalışmakta olan enerji molekülleri çok hızlı bir tempoda çalışıyorlar o yüzden ısınma hissediyor. Bu genç bayan, biz önce onun Aura'sına kadar geldiğimiz zaman ne olduğunu anlayacak. Daha fazla gevşeyip bedeni üzerinde süzölmeye başlayıncaya kadar, sıcaklık hissedecek. Astral hale geçişi ise

serinlik, huzur ve emniyet olarak algılayacak. O zaman sakin bir şekilde bedenini terkettiğini ama istediği an dönebileceğini farkedecek. Biz bu ses telleri ile bilgi verirken o bunu seyredebilir, isterse başka boyutlara da gidebilir, ona yardım edenler bulunacak. Biz bu işi başkalarıyla da yapmaktayız. Biz diyorum, çünkü biz bir grubuz ve sizinle birlikte çalışacağız. Şimdi ayrılacağız ve onun bedenine geri dönmesini sağlayacağız, çünkü öncelik hakkı onundur. Teşekkürler sevgili dostlar."

Bu yolla alınan bilgiler ve daha sonraki gelişmeler, Robert A. Monro'nun ikinci ve üçüncü kitaplarının konusu.

Gerçek Her Yerde Birdir

Bu bölümü, Monroe'nun bu görüşmeler hakkında yaptığı şu tesbitlerle bitiriyoruz:

- "Bu görüşmelerde karşılaşılan bedensiz varlıklar, her kimler iseler, deneklere öyle sıcak bir sevgi gösteriyorlar ki, denek kişiler onlara hayatlarını bile emanet ediyorlar.

- Bu varlıklar her şeyden önce deneklerin bedensel ve ruhsal sağlığı ile ilgililer ve onların iyiliği için büyük zaman harcıyorlar.

- Böyle bir varlık deneğe önce, yüzünü göstermeyen kapaşonlu bir giysi ile görünüyor ama arada güven sağlandıktan sonra bu pelerini çıkarıyor. Denek yüzü algılamıyor ama bu varlıktan akseden parlak ışımaya farkedebiliyor.

- Varlık konuşmalarda, deneğin kelime haznesine ve hafızasına muhtaç, bu yüz-

den bazen istediklerini ifade etmek için kelime arıyor.

- Bu görüşmelerde, özellikle varlık deneğin bedenini doğrudan kullandığında, deneğin bedeninde fizyolojik değişimler kaydediliyor."

Robert A. Monroe'nun, daha önce hiçbir ruhsal bilgi birikimi olmadan, birden kendisinde beliren OBE (Beden dışı deneyimler) yeteneği dolayısıyla ruhsal konularla karşı karşıya geldiğini ve kendi bilgi binasını kendisinin inşa etmek zorunda kaldığını, önceki sayılarımızda ifade etmiştik.

Bedensiz rehber varlıkların çeşitli medyumlar vasıtasıyla verdikleri bilgileri yıllar boyunca takibetmiş olanlar, gerçeğin her yerde aynı olduğunu, gerçeğe çeşitli yöntemlerle ulaşılabileceğini ve gerçeği gerçekten bulmak isteyenlerin, tutturdıkları yol hangi yol olursa olsun, sonuçta o büyük özlemlerine gitgide yaklaşabileceklerini, bunları okuduktan sonra, herhalde onaylayacaklardır.

Monroe da, beden dışı deneyimleri yoluyla başladığı serüveninde, bütün yolların çıktığı o büyük ve geniş bulvara ulaşmış görünüyor. Monroe'nun ve onun yolundan gitmiş olan başkalarının deneyimlerini ve vardıkları sonuçları biraz daha takibedeceğiz.

Alıntılar:

"Journeys Out Of The Body"

(Der Mann mit den Zwei Leben)

"Far Journeys" (Der Zweite Körper)

Robert A. Monroe

*Bir olma yolunda olduğumuz bir yolculuk bu...
Hepimiz önemli bir sürecin içindeyiz.
Şüphesiz Evren'de yalnız değiliz. .*

Sirius Uzay Bilimleri Araştırma Merkezi Başkanı

Haktan Akdoğan ile

Söyleşi

Ayşegül Çelikkol

Haktan Akdoğan, Sirius Uzay Bilimleri Araştırma Merkezi Başkanı, 4. Uluslararası UFO Müzesi Kurucusu, Uluslararası Uzay - UFO ve Paranormal Kongreler Birliği Avrupa Direktörü olarak, uzun yıllardan beri bu konuyla ilgili dünyanın değişik yerlerinde düzenlenen uzay, paranormal olaylar, dünya dışı zeki yaşam ve parapsikoloji kongrelerine konuşmacı olarak katıldı, araştırmalarını bilimsel bir platformda sürdürdü.

Star TV, Kanal 6 ve Flash TV kanallarında toplam 52 bölüm olarak yayımlanan ve büyük ilgi gören "UFO Gerçeği" adlı haftalık belgesel programı hazırlayıp sundu.

Dünyada yalnızca Amerika, Japonya ve İngiltere'de olmak üzere üç bölgede bulunan Uluslararası UFO Müzesi'nin dördüncüsü 18 Ocak 2001 tarihinde İstanbul'da, Sayın Akdoğan tarafından kuruldu. Müzenin diğer şubeleri 2005 yılında Kapadokya ve Denizli'de hizmete girdi. Halen, İtalya ve Brezilya'da 20 yıla yakındır aylık olarak yayımlanmakta olan UFO ve Paranormal dergilerinin danışma kurulunda ve merkezi Nevada - A.B.D olan Uluslararası Uzay - UFO ve Paranormal Kongreler Birliği'nin 9 kişilik yönetim kurulunda Avrupa direktörü olarak görev yapmaktadır.

Ayşegül Çelikkol - Okuyucularımızın sizi daha yakından tanıyabilmeleri için kısaca özgeçmişinizden söz edebilir misiniz?

Haktan Akdoğan - 1965 İzmir doğumluyum. Sirius Uzay Bilimleri Araştırma Merkezinin kurucusuyum. Evrende yalnız olmadığımız konularında yaklaşık olarak 24 yıldır araştırmalar ve çalışmalar yapıyorum. 19885-1996 yılları arasında Amerika'da yaşadım. Orada bu konular hakkında ciddi araştırmalarım oldu. 1996 yılından bu yana ülkemizde Ufo'lar ile ilgili kongreler, geçici müzeler, ulusal tv ve yerel tv programları gibi çalışmalarımı sürdürüyorum.

Ayşegül Çelikkol - Uçan daireler konusuyla nasıl ve ne zaman ilgilenmeye başladınız? Başlangıçta ne gibi zorluklar yaşadınız?

Haktan Akdoğan - İlk ilgim bu konulara çocukken uzay yolu filmini seyrederek başladı. Ufkumun genişlemesini bu filme borçluyum diyebilirim. Bilim kurgu romanları ile büyüdüm. 20 yaşlarında Amerika'ya eğitim için gittim. Elbette bu konular orada daha derin araştırılıyordu. Kurulmuş bir çok dernek, yapılan kongreler ve oluşturulmuş belgeseller, binlerce kitap arşivleri vardı. Bu seyahatte daha da derinleştim. 1996 yılında ülkeme gelip bu konuda bilinen, özellikle saklanan bilgileri kamuoyu ile paylaşmaya karar vererek araştırma merkezi ni kurdum.

Ayşegül Çelikkol - Ufo konusuyla ilgili olarak ülkemizde ciddi çalışmalar yapıyorsunuz. Konuyu dünya genelinde de takip ederek tüm gelişmeleri yakından izliyorsunuz. Oldukça yoğun ve bilimsel çalışmayı da gerektiren bir program içindediniz. Başlangıçtan bu güne alınan yol hakkında bizleri de bilgilendirir misiniz?

Haktan Akdoğan - Sanıyorum farkındalık yarattık. Çünkü yaptığımız röportajlarla, katıldığımız TV programları ile halkın bu konuya olan bilgisini ve ilgisini arttırdık. Zira çekinceler vardı herkeste korku ile beslenen. Sadece Türkiye'de değil tüm dünya düzeninde ufo merkezleri ile birlikte çalışıyoruz. birçok ülkeye kongre ve seminerler için gidiyoruz bilgilerimizi paylaşıyoruz. Böylelikle bütün dünya ile entegre olabilecek bir ağımız var. Kurum olarak da ülke genelinde 320'nin üzerinde temsilcimiz var bir çok şehirde. Çünkü bölgelerden de artık herkes gözlemlerini paylaşıyor. Oldukça sıklaştı da. Aldığımız ihbarları değerlendirmek için temsilciliklerimiz bölgelerde çalışıyor. Bunların analizleri yapılıyor. Gözlem raporları alınıyor. Beşiktaş'ta görüntü izleme ve analiz yapma laboratuvarımız mevcut. Orada uzman arkadaşlarımızla araştırıyoruz görüntüleri. Tabii ki, bizim elekten geçirdiğimiz görüntülerde % 10 yada %12'si UFO görüntüsü veriyor. %85 - 90'ı tanımlanan uçan cisimler oluyor. Bunlar balon, uydu görüntüleri ya da halkın yanılması olabiliyor. Bana sorarsanız %10-15 hiç hafife alınacak

bir bölüm değil. Çünkü bunlar gerçekçi görüntüler, kanıtlar, gözlem yapan tanıkların ifadeleri. Bunları da yaptığımız basın toplantıları ile kamuoyuna duyuruyoruz.

Ayşegül Çelikkol - Ufolar tarafından kaçırılma, götürülme gibi bir takım olaylar kamuoyunun ilgisini çekiyor. Bazıları ise kaçırılma olayı esnasında kendilerine çip takıldığını iddia ediyorlar. Geçenlerde üst düzey bir Japon yetkilinin eşi de buna benzer iddialar öne sürdü. Bu tip olaylar hakkında siz neler düşünüyorsunuz?

Haktan Akdoğan -Semalarımızda sadece kendilerini göstermek istediklerini sanmıyorum. İnceleme yaptıklarımızı düşünüyorum. Tabi ki insan ırkının üzerinde çalışmalar yapan ırkların da olduğunu biliyoruz. Çip olayı iddia olmaktan çıkmıştır. Uluslararası tüm psikaytr profesörlerin hipnoz çalışmalarında çiplerin beden üzerinde yerleri tespit edilebilmiştir. Bu çipler çıkartılıp incelendiğinde dünyada olmayan bazı elementler içerdiğini, kendi kendine çoğalan metaller olduğu tespit edilmiştir. Kötü bir deneyimden söz etmiyorum. Geri dönüşümler hep vardır. Bizde hayvanlar üzerinde deneyler yapıyoruz. Bunlar bir plan dahilindedir. Kişilerin rızası önemlidir. Su anki bilinç bunu hatırlamayabilir. Ancak bedenlenmeden önce bunun kontratı yapılmış olunabilir. Ülkemizde 45-50 vakanın bu konuda tespiti mevcuttur. Dünya da olduğu gibi, değişik sınıflardan, değişik mesleklerden bu

alınma konusuna maruz kalmış insanlar mevcuttur.

Ayşegül Çelikkol - Ufo'ların yaptığı söylenen "ekin çemberleri" hakkında bilgilerinizi rica edebilir miyiz? Ne amaçla yapıyor olabilirler? Şekil ve desenlerin özel bir mesajı var mı sizce?

Haktan Akdoğan - Dünyanın değişik bölgelerinde sıklıkla İngiltere bölgesinde 500 - 600 metre çapa kadar ulaşan ve sadece havadan görünebilen hasat çemberlerinin varlıkları mutlak-tık. Benzerini çok kısa bir zaman içinde yapmak dünya teknolojisi ile imkânsızdır. Düşünsenize, hiçbir traktör ve ayak izinin olmadığı bir alanda bir gecede ya da bir kaç dakika içinde çemberleri görüntüleyen film arşivler mevcuttur. Bunların dünya dışı kaynaklı olduğu ispatlanmıştır. Kodları ve şifreleri olduğunu düşünüyorum. Net olarak çözülmüş değildir mesajlar.

Ancak ipuçları mevcuttur. DNA ve geçişimizle ilgili bilgi akışı ve varoluş ile ilgili bilgiler içerdiklerini düşünüyorum.. Bizleri araştırma yapmaya sevk etmek amacı taşıyorlar. Toprak analizleri yapıldığında, çok ciddi yapısal farklılıklar buluyoruz. Bu konu üzerinde çalışan, bu konuya kanalize olmuş gruplar var. Ufo fenomeninin içinde çok önemli bir yer kaplayan bir konudur ekin çemberleri.

Ayşegül Çelikkol - Bugün geldiğiniz noktada neler düşünüyorsunuz? Edindiğiniz bilgi ve deneyimler konuya yaklaşımınızda farklılıklar oluşturdu mu?

Haktan Akdoğan - Elbette. Önceleri bilinen ama konuşulmayan, görülen ama kanıtlanmayan konular şimdilerde teknolojinin gelişmesiyle birlikte önyargıların kırılmasına neden oldu. Ayrıca şunu da önemle belirtmeliyim

ki, ufo ziyaretleri artık sıklaştı ve arttı. Çok önemli bir nokta bu. İstatiksel olarak yıllık %35 bir artış söz konusu. Her ülkeden gelen raporların artışı elbette teknolojinin ilerlemesi ile birlikte kanıtlanan görüntü sayısının artmasına bağlanabilir. Ancak ben bu artışın nedenini ziyaretlerin sıklaştığına da bağlıyorum.

Bilimsel çalışmalarımızda son yıllarda Ufoların gezegenimize

özellikle belirli yerlere çok daha sık ziyaretleri ile karşılaşılıyor. Aldığımız ihbarların da birçoğu bu verilerin doğru olduğunu gösteriyor. Zira İstanbul Tekirdağ, Çanakkale, afyon Konya, Alanya, Urfa, Kıbrıs gibi yörelerde toplu olarak da gözlemledik ufoları. Özellikle yeraltı kaynaklarının yoğun olduğu, askeri üstlerin var olduğu yerlerde ziyaretler daha sık oluyor. Bu ziyaretler gittikçe artan bir trend gösteriyor. Hatta bu bölgelere yer küreye bir ışık huzmesi gönderdiklerini de biliyoruz. Lazer ışınlarına benzen renkli ışınlar gönderdiklerinin fotoğraf ve video kayıtları mevcuttur.

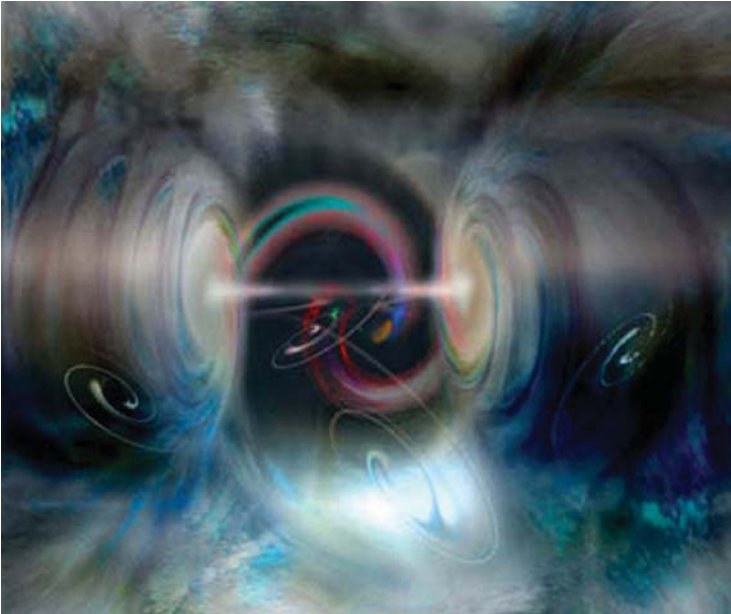
Gelişme olarak, enteresan bir değişim sürecinde olduğumuza inanıyorum dünya gezegeni olarak. Ciddi bir değişim içinde. Zaten bunu ekolojik değişimden, ekonomik değişimden anlıyoruz. Bilinçlerde ve dünyanın

manyetik alanında hatta gezegenler arasında da bir değişim söz konusu. Bilim adamları diğer gezegenlerdeki enerji değişikliklerini şu anda açıklayamıyorlar. Bunun temel kaynaklarından biri, Nasa'nın da açıkladığı gibi "ışın bombardımanı" altındayız

Ayşegül Çelikkol - Faton kuşağı dediğimiz bir enerji alanı??

Haktan Akdoğan - Evet aynen öyle. Nasa ve Avrupa Uçuş Merkezlerinin yaklaşık 25 yıldır bildiği bir olgudur. Daha yeni paylaşım içindeler. Bir yıl önce basına açıklamak zorunda kaldılar. 2012 yıllarında bu sürecin pik noktası olacağını düşünüyorum.

Manyetik fırtınaların ve solar patlamalarının artmasının nedeni şudur: Dış uzaydan gelen bu çember halindeki Faton kuşağının manyetik etkilerinin

bizim güneş sisteminin ve dünyamızın manyetiğinin artmasına neden olmuştur. Yerküremiz ve tüm gezegenler bu enerji kuşağına uyumlanmaya çalışıyor diyebiliriz. Yüksek frekansta bir elektron içeren bir enerji kuşağıdır. Bu aydınlanma çağını yaratacak olan bir enerji alanıdır. Uyum sağlama sürecidir.

Ayşegül Çelikkol - UFO ziyaretlerinin bir kontrol mekanizmasının denetiminde gerçekleştiğini söyleyebilir misiniz?

Haktan Akdoğan - Kur'anda geçen bazı bilgiler vardır.

Örneğin İbrahim Suresi 48. ayetinde "O gün yerküre, başka bir yerküreye dönüşür" der. Burada bir değişim ve dönüşüm bilgisi vardır. Yok olma değil bir transformasyon mevcuttur. Bunu yaratacak olanda bu yüksek frekanstaki enerji kuşağının yaptığı etki olacaktır.

İşhak Suresi 19. ayette bir başka bölümde "ki siz boyuttan boyuta, ve halden hale geçeceksiniz" der. Bu faton enerji olarak tabir ettiğimiz alan bizi bir üst realiteye taşıyacak olan bir enerji alanıdır. Duyu ötesi algılarımızda aktive olacaktır. Dolayısıyla faton kuşağı bilgisi gerçektir. Bu değişim ile birlikte buraya gelen UFO'ların asıl amacı bu geçiş süresince rehberlik etmek ve yardım etmektir. Bu enerjiyi uyumlanması için dengeleme çalışmaları yapmaktır ziyaretlerin amacı budur.

Elbette bazı varlıkların görev dağılımları farklılıklar gösterebilir. Duailite evrenin içerisinde eksi-artı kutuplaşması olduğu gibi, bazı varlıkların da karanlığı yaymak için olumsuz türlerinin olduğunu biliyoruz.

Ancak, evrenin çok değişik katmanı ve yukarıda hiyerarjik bir düzen olduğunu biliyoruz. Çok farklı yapıda varlıklar var. Örneğin, kimileri bizim yer altı kaynaklarımızla ilgileniyor, kimileri teknoloji gelişmeleri kullanma biçimlerimizden rahatsızlar. Özellikle

atomu parçalayarak silahlanmamız konularında endişe içindeler. Bu varlıklar değişik formlarda olabilirler. Bambaşka görünümde olabilecekleri gibi bedenlenmiş olarak ta görünebilirler. Yükselmiş Spritüel ve ruhsal varlıklarda mevcuttur.

Bir kozmik plan içinde hareket edilir. UFO varlıklarının amacı sadece bizim gezegenimize değil tüm sisteme hizmettir. Bunlar deneyimlerimizden çıkartılan sonuçlardır.

Ayşegül Çelikkol - Danimarka Savunma Bakanlığı son otuz yıldır gizlenen bilgileri ve 15.000 Ufo dosyasını halkın bilgisine açtı, İngiltere Savunma Bakanlığı şimdiye kadar gizli tutulan ufo dosyalarını açıkladı. Vatikan Ufo'ların varlığını kabul etti. Siz bu gelişmeleri nasıl yorumluyorsunuz?

Haktan Akdoğan - Parellel süreç olduğunu düşünüyorum. Bunlar insanlığı bilgilendirme sürecinin başlamasıdır.

Dr. Edgar Mitchell Apollo 14 ay modülü pilotudur. Ayda en en uzun yürüyüşü yapmış bir bilim adamı ve astronottur.

Geçen yıl 14 nisanda tüm Avrupa basına şöyle bir açıklamada bulunmuştur; "Nasa 60 yıldır ufoları gizliyor. Biz bu gözlemleri yaptık. Nasa artık bu gizlemeyi durdurmalıdır." Yani kredibiletisi yüksek çevreler sizin söylediğiniz gibi artık açıklama yapıyorlar.

Gerçi Tübitak Kumburgaz'da filme alınan görüntülerin Ufo'lara ait olduğunu kabul etti. Ama Türkiye bu konunun sizce neresinde? Bu konular

ilgi görüyor mu ülkemizde?

Ülkemizde bu olgular yavaş yavaş hızlanacak diye ümit ediyoruz. Çünkü Ülke olarak çok geriden gidiyoruz. Üniversiteler tüm açılımları paylaşmak istediğimiz halde özeller de dahil tüm arşivlerimizi sunmak istediğimiz halde çalışmalarımıza hiç destek olamıyor. Ülke kaynakları maddi olarak destek olmuyor. Bazı bilim adamlarımızın negatif sonuçları olduğu için Kumburgaz deneyimlerini Tübitak'ın araştırmasına sundular Söylemiş olduğunuz gibi en son Tübitak "bunlar tanımlanmayan uçan cisimlerdir" diye rapor çıkardı. Ve yazılı olarak geçmek zorunda kaldılar. Çünkü medya takip ediyordu bu gelişmeleri. Dolayısıyla Tübitak'ın attığı Bu çok önemli bir adımdır. Eskiden "uzay istasyonudur, ateş topudur, uydudur" diye incelemeden daha belirli bir sınıfa koyuyorlardı. İlk defa Kumburgaz görüntülerini hiçbir kategoriye girmediğini, hiçbir şekilde tanımlayamadıklarını, ama disk şeklinde fiziksel ve maddesel bir formu bulunan bir nesne olduğunu, bununda bir Ufo tanımlaması olduğunu yazılı olarak sundular. Önemli tarihi bir adımdır bu. Bunun devam edeceğini tahmin ediyorum.

Ayşegül Çelikkol - Ufo müzesi kurduğunuz. Ufo kongerleri düzenliyorsunuz. Çalışmalarınızda kimlerden destek görüyorsunuz? Ne gibi yardımlara ihtiyacınız oluyor?

Haktan Akdoğan - Diğer Avrupa ülkeleri gibi ülkemizde de mecliste hatta bir araştırma - soruşturma komisyonunun kurulmasını diliyorum.

Çünkü bunlar ulusal hava sahamıza giren nesnelere. Tabii ki Türk Hava Kuvvetleri olsun, Milli istihbarat teşkilatı olsun bu konuda araştırmalarını yapıyorlar. Ufo masaları mevcut bu kurumların. Tanık olan resmi yetkililer var. Pilotlar askeri ve sivil. Hatta askeri üstlerin etrafında gözlenen Ufolar var. Bunlar rapor ediliyor, inceleniyor, dosyalanıyor. Ancak, bunlar halk ile paylaşılmıyor. Bizde buna karşıyız. Biz diyoruz ki: bu evrensel bir bilgidir. Bunu dünya insanından saklamayı hiç kimsenin ya da hiçbir kurumun hakkı yoktur. Bu bilgi paylaşım sürecini hızlandırmak gerekiyor. Biz elimizden geleni yapıyoruz ancak olanaklarımız ve kaynaklarımız çok sınırlı. Diğer ülkelerin yaptığı gibi bizim ülkemizde de bu konuda açık oturumlar yapılmalı. Bilgi paylaşılmalı.

Maddi olarak kimseden destek almıyoruz. İdealist olarak yola çıktık en başından beri. Sisteminde önümüzü açtığını hissediyorum. İnsan gücü ve devinimlerimizle sürdürüyoruz kurumumuzu. Anasponsor'umuz vardı. Beş ay önce kişisel krizinden dolayı desteğini çekti. Ne hükümetten ne de üniversitelerden hiçbir destek görmüyoruz. Çalışmalarımıza sürekli devam ediyoruz.

Ayşegül Çelikkol - Konuya ilişkin hangi projeler var gündeminizde, hedefleriniz nelerdir?

Haktan Akdoğan - Birleşik insanlık realitesinin yaratılması hedefimizdir. Dünya UFO ifşa kampanyası başlattık bunun için. Kampanyanın amacı Birleşmiş Milletler nezdinde hiçbir gizlilik içermeyen açık oturumlar düzenlemeye çalışmaktır. Tüm bilgileri hiçbir gizlilik olmadan herkesle paylaşmaktır. Böylelikle dünya insanı anlayacak ki: "Evrende yalnız değiliz".

Bu, dünya insanını bir araya getirecek bilgidir. Dünyalı kimliğine kavuşmak için bu bilgi önemlidir. Evrene bakışımızı değiştirir. Başka uygurlakların varlığı, din, ırk, mezhep ayrılıklarının ne kadar anlamsız hale getirir. Böylece savaşımlara ayrılan trilyonlarca dolarlık bütçeler de insanlığın hizmetine sunulabilir.

Bir televizyon programı çalışması yapmayı düşünüyorum. Şu anda kanallar ile görüşmeyi sürdürüyoruz. Ücretsiz yapmayı düşünüyorum. Onların başka endişeleri var ama yakında

çözüleceğini biliyorum. Çok yararlı olacak hedefimiz için. Yeni çağ bilgilerin de verildiği bir program olacak. Yinede gerek kongrelerimiz ile, gerekse web sitemizde elimizden geldiğince insanlık tarihi açısından çok önemli sayılan bu süreçte bilgiyi daha çok yaymanın görevimiz olduğunun bilince ediyiz.

Ayşegül Çelikkol - Haktan Bey, söyleşimize zaman ayırdığınız ve bizleri bilgilendirdiğiniz için çok teşekkür ederiz. Son olarak Sevgi Yayınları okuyucularına iletmek istediğiniz mesajınız var mıdır?

Haktan Akdoğan - Türkiye şartlarında yıllardır başarıyla dergi çıkartmanın nasıl bir özveri istediğini çok iyi bildiğimden, katkılarından dolayı insanlık adına tüm ekibe yürekten ben teşekkür ederim.

Tonguç Hakkında - 3

Yalçın Kaya

Göreven el çektirildiği 1946-1950 yılları arasında Tonguç'a göre CHP'nin ilerici kanadının yeniden kuvvetlenmesi umudu kaybolmamıştır, bu nedenle yazılar yazar. Ama 1950'den sonra bu umut ışığı da sönmüştür, oturup olayların akışını izlemekten başka yapacak şey yoktur. Tonguç'un 1950-1960 arasında yayınlanmış yazıları çok değildir. Buna karşın Köy Enstitülerinden yetişmiş olan ozan ve

yazarların giderek artan eserlerinin toplumda yarattığı yankıları izlemektedir. İsparta'da kurulan Göller Bölgesi Köy Öğretmenleri Derneğinin yayınladığı Demet, Ankara'da gene öğretmenlerce yayınlanan Köy ve Eğitim Dergileri onun için birer sevinç ve onur kaynağı olur. Makal'ın Bizim Köy'ü, Fakir Baykurt'un Çilli, Yunus Nadi Roman Armağanı'nı kazanan Yılanların Öcü ve Efendilik Savaşı, Talip

Apaydın'ın Yarbükü adlı kitapları eline geçince mutluluktan uçar gibi olur. Bu kitapları tanıtma yazıları hazırlar ve Demet dergisinde yayımlar. Baykurt, Gazi Eğitimden sonra askerlik döneminde, yedeksubay okulunun yemekhanesinde, sonra da Konya Astsubay Okulu Türkçe öğretmeni iken "Yılanların Öcü" adlı romanı yazmış ve Cumhuriyet gazetesinin açtığı yarışmada birinci olmuştur.

Tonguç, Hasanoğlan Yüksek Köy Enstitüsünde öğretmenlik de yapan Doç. İbrahim Yasa'nın Hasanoğlan Köyü üzerindeki bilimsel araştırması, Ford Foundation adına araştırma yapan George ve Barbara Helling'in yayınladıkları Türkiye'de Köy adlı kitaplarını tanıtma, gereken eleştirileri yapma amacıyla bu dönemde Demet, Köy ve Eğitim Dergilerine yazılar yollar.

Bütün suçlamalara, karaçalmalara karşın Tonguç, Köy Enstitülerinin ne olduğunu ne olmadığını ayrıntılı olarak açıklayan kitaplar yayınladı. Bu kitapların içerisinde kendisini savunmak için özel bir çaba gösterdiğine ilişkin tek bir satır bulunamaz. Kendisine yöneltilen "komünist" suçlaması karşısında komünist olmadığına ilişkin bir tek savunu satırı yoktur. Hasan Âli Yücel, Tonguç'un mezarı başında yaptığı konuşmada bu tür suçlamalar için dava açmasını istediğini, ancak onun bu yola gitmediğini, kendisine yapılan suçlama için dava açtığında da Tonguç'un "yapmayın efendim, bu işten zararlı çıkarsınız" dediğini söyleyecektir. Nitekim açılan Kenan Öner davasını kazandığı halde zararlı

çıkan Yücel olacaktır. Tonguç'un top-rağa verildiği 24 Haziran günü Yücel, gözyaşları içerisinde "Hakkı büyük adamdı, ileriye görürdü" diyecektir.

Tonguç giderek artan rahatsızlıkları nedeniyle 1958 yılında oğlunun görev yaptığı hastaneye sağlık kontrolü için gidecek ve orada konulan tanı "karın atardamarının kireçlenip genişlemiş olması" biçiminde olacaktır. Bu tanıdan sonra ender olarak da olsa içtiği içkiyi azaltacak ama yılların alışkanlığı olan sigarayı kısa süreler dışında bırakamayacaktır.

Yaşamının son günlerinde onu sıkça ziyaret edenlerden birisi de Mahmut Makal'dır. Makal bir ziyaretinde yanında getirdiği esmer, kırsal kökenli olduğu belli olan bir genci de onunla tanıştıracaktır. Tonguç gence nereli olduğunu sorduğunda esmer genç "Konyalıyım efendim" diyecek, Tonguç da gülerek "Desene ki İvrizlisin" diye takılacaktır ona. Bu Konyalı genç Köy Enstitülü değildi ama tüm yaşamı boyunca en has Köy Enstitülü olduğunu gösteren kitaplar, yazılar yazacaktı dergilerde gazetelerde. Mustafa Ekmekçi ile Tonguç'un tanışması böyle oldu, ölümüne dek devamlı görüştüler.

Tonguç ve Siyaset

Tonguç tüm yaşamı boyunca siyasetten uzak durmuş ve Ethem Nejat gibi değerli bir eğitimcinin siyaset alanında yaşamını kaybettiğini aklından hiç çıkarmamıştır. Atatürk devrim ve ilkelerine gönül vermiştir ama CHP'ne üye olmayı da düşünmemiştir. Tonguç,

1935'e doğru, CHP'yi körükörüne destekleyen değil, onun ana ilkelerini benimseyen, ama bu ilkelerin CHP tarafından uygulanmasından yakınan kaygılı aydınlar arasında yer alır. Özetle ilkelerine evet, ama yöneticilerine hayır! Tonguç, CHP yöneticilerine karşı son derece güvensizdir ve bu güvensizliğini ölünceye kadar sürdürmüştür. CHP ilkeleri arasında Halkçılık olarak yer alan "imtiyazsız, sınıfsız kitle" sloganına aklı yatmamıştır. Ona göre Türkiye'de sömüren-ezen ve sömürülen-ezilen sınıflar vardır. Köylü sınıfı ezilen sınıftır. Oysa 1938 CHP'sinin en tehlikeli bulunduğu görüşlerden biridir bu. Tonguç CHP'ye karşı bağımsızlığını her zaman korumaya dikkat etmiş, kendini hiçbir zaman CHP'nin körükörüne buyruğu altında iş gören bir memur olarak saymamıştır. Bu durum bakanlığın bürokrat kadrosunun tepkisini daha da artırmıştır. Tonguç, CHP'ye karşı olan çekişen tutumunu 1946'lı yıllara kadar sürdürmüştür. Ne var ki 1946 seçimleriyle çok partili düzene geçilirken, öğretim seferberliği atılımını gerçekleştiren CHP'nin diğer partilere göre desteklenmesi gerektiğini de açıkça söylemiştir. Tonguç'un CHP'ye karşı olan bu tutumu, onu bu görevden alıp pasif bir hale getirmek amacıyla CHP'li bazı üst düzey yöneticilerince sayıtlık önerilmesiyle daha da belirginleşir. O, eğitim konusundaki işlerde o derece ödünsüzdür ki bu konuda CHP'nin tutucu kanadının baskısıyla, Bakan Arıkan'ın ödöncü bir politikaya kayar gibi olması üzerine

Bakan'a kendisini bu işten bağışlamasını bile önerir.

Onun görev aldığı dönemde ondan çok daha bilgili eğitimciler, ülkenin toplumsal yapısını çok daha iyi bilen aydınlar-düşünürler elbette vardı. Oysa Tonguç'u bu kişilerin yanında değerli kılan öge düşündüklerinin büyük bir kısmını uygulayabilecek yetenekte oluşudur ve Bakan Arıkan da bunu bildiği için seçimini yapmıştır. İlerici aydınları değerli kılan özellikler onların sadece düşünüp yazmaları değil, düşüncelerini eyleme koyabilmektir kuşkusuz. Tonguç'un düşüncelerinin anlamı ve değeri, bunların uygulanabilir olmaları yanında uygulamanın da yapılabilmiş olmasındadır.

“Köylüye iyilik yapmak, onu cahil bırakmak veya aldatmak yolunu tutmakla sağlanmaz... Köyde eğitim, her engeli, her zorluğu yok ederek gerçekleştirmeye mecbur olduğumuz ana davalardan birisidir. Bilgisiz insan, gerilikten ve uyuşukluktan ayrılmak istemiyor diye onun dünya anlayışına mı katılacağız? Aydınlardan, kendi çocuğunun cahil kalmasına dayanabilen, razı olan bir kişi çıkar mı? Milletın çocuklarını okutmaya sıra gelince niçin aynı heyecanı ve titizliği göstermiyoruz.”

1950'de çok partili yaşama geçildikten sonraki yıllarda kendisiyle konuşan öğrencilerine demokrasi konusunda şunları söyler: "...Demokrasinin iki çeşiti vardır. Biri zor ve gerçek olanı, öbürü de kolayı, oyun olanı. Topraksızı topraklandırmadan, işçinin durumunu sağlama bağlamadan, halkı esaslı bir eğitimden geçirmeden olmaz birincisi, köklü değişiklikler ister. Başka türlü kendi kendini yönetmez halk, çeviremez makinayı. Bu zor demokrasidir ama gerçek demokrasidir. İkincisi kağıt ve sandık demokrasisidir. Okuma yazma bilsin bilmesin; toprağı, işi olsun olmasın, demagojiyle serseme çevrilen halk, bir sandığa elindeki kağıdı atar. Böylece kendi kendini yönetmiş sayılır. Bu, oyundur, kolaydır. Biz de demokrasinin kolayını seçtik..."

CHP'nin Atatürk Devrimi ışığı altında kendisine ilke edindiği Cumhuriyetçilik, Halkçılık, Ulusçuluk, Devrimcilik, Laiklik, Devletçilik ilkelerini tam anlamıyla kavrayan bir eğitimcidir Tonguç. Bu ilkeyi 6 ok olarak yorumlayan ve logosu'nu da yapan odur. Bu logo günümüze kadar CHP'nin bayrağı olarak gelmiştir. CHP'nin bu ilkelerini benimseyen Tonguç, çevresindeki tüm politikacıların dayatmalarına karşın CHP'ye üye olarak katılmamış, CHP'den gelen sayısal önerilerini geri çevirmiştir.

Sabahattin Eyüboğlu, Tonguç adlı bir yazısını şöyle bağlar:

"Adı, resimleri gazetelerde çıkmayan, iş gerekmedikçe nutuk söylemeyen, her

türlü övünmeden kaçman, gördüğü işin keyfiyle yetinen, kendinden yüz çevirenlere bile kolay kolay küsmeyen bir kişidir. Onunla ve onsuz Köy Enstitülerinin farkını bu destanı yaşamış olanlar bilir ve herhalde yazacaklardır."

Özetle diyebiliriz ki Tonguç, İlköğretim Genel Müdürlüğüne iktidarın sadık ve söz dinler bir memuru gibi, belli bürokratik kademeleri aşarak gelmemiş, belli bir konuyu çözmek amacıyla özellikle getirilmiştir. Tonguç ile iktidar arasında sanki sessiz bir anlaşma yapılmıştır. O, çalışma olanaklarının, yetkilerinin kısıtlanması durumunda görevi yeni bir eğitimciye devretmeye her an hazırdır. Bunun böyle olduğu 1938 yılında M.E. Bakanlığı görevine Hasan Âli Yücel atandığı günlerde daha da belirginleşecektir.

İnönü ve Tonguç ilişkisi

Tonguç İnönü ile olan ilişkilerinde daima kuşkulu ve tetikte davranmıştır. Ona karşı çok saygılı olmakla birlikte yeri geldiğinde, kendi kanılarına aykırı bir girişim karşısında karşı çıkmasını da bilir. Bunun en belirgin örneği Rauf İnan'ın Bakanlık denetçiliğine atanması olayında ortaya çıkar. Rauf İnan'ın Hasanoğlan Köy Enstitüsü Müdürlüğü görevini yaptığı günlerde civardaki köylerde köylülerle yaptığı sohbetlerde söylediği sözler bazı çevreleri - CHP'nin giderek güçlenmiş tutucu kanadını- fazlasıyla rahatsız eder. Durum İnönü'ye iletilir. İnönü o sıralar-

da bir hayli takındığı ödücü tavrını bu olayda da gösterir ve İnan'ı "terfi ettirmek" kılıfı altında Enstitünün başından ayırmaya kalkışır. Bir gece Tonguç, Çankaya Köşküne yemeğe çağırılır. Yemekte Başbakan Saracoğlu, M.E.Bakanı Yücel de vardır. İnönü, Rauf İnan'ı çok takdir ettiğini ve bu nedenle de terfi ettirilerek

tayinini önerir. İnönü'nün söylediklerini Saracoğlu ve Yücel de desteklemektedirler. Tonguç, onların aralarında daha önce bu konuyu tartışıp ortak bir karar almış olduklarını hemen anlar. İş, Tonguç'un onayını almaya kalmıştır. Tonguç'un yanıtı sert ve kesindir: "Bir defa kelle vermek yolunu tutarsanız günün birinde sıra sizin kellenize de gelecektir!"

İnönü, konuyu şakaya çevirerek oluşan soğuk havayı dağıtmaya çalışır. Ama Tonguç'un bu uyarısına karşın İnönü CHP'nin tutucu kanadıyla bir anlaşmaya girmiştir bir defa. Rauf İnan'ın tayini gerçekleştirilir ve ardından da 1946 seçimlerinden sonra önce Yücel ardından da yeni atanan bakan Sırrı Karay'le anlaşamayan -anlaşmaları zaten olanaksızdı- Tonguç işten el çektilererek Talim-Terbiye Kurulu üyeliğine atanır. Çok partili düzene geçilince ve bu yeni düzen içinde Kemalist ilkeler ve devrimler tehlikeye düşünce İnönü'nün tutumunda da olumsuz

gelişmeler gözlenir. 1946'dan sonra İnönü, CHP'nin ilerici aydın kanadıyla işbirliği yapmaktan vazgeçer, tutucu kesimin temsilcileriyle anlaşmaya başlar. Onun bu tutumunun gerçekçi bir politik tutum olup olmadığı yıllarca tartışılmış daha da tartışılacaktır. İnönü için o dönemde başka alternatif arayışlar söz konusu olamayacağı da açıktır. İnönü'nün yeni anlaşmalara girerek ilköğretim atılımlarından vazgeçmesi karşısında Tonguç, olayları duygu-salılıktan uzak değerlendirme yolunu tutar. Bu davranışının nedeni olarak bu tür duygusal tepkilerin Köy Enstitüleri Sistemine daha çok zarar vereceği kanısını taşımasına verebiliriz. Örneğin Yücel bu konuda duygusal davranmış, bazılarının göre gereksiz bir biçimde Kenan Öner'i dava ederek haklı olduğu bir davada haksız konuma düşmüştür.

Tonguç'un bu akılcı tutumu kimi araştırmacılarca "ekmeğinden olmak", "memur alışkanlığı", "çekingenlik ve korkaklık" gibi basit deyimlerle açıklanmaya çalışılmıştır. Oysa o, bu

gelişmelerin yeni bir güçler dengesi sonucunda oluştuğunu bilmektedir. Tonguç için, CHP iktidarı ve İnönü toplumsal ve tarihsel koşulların şansı eseri bir araya gelmesiyle desteklerini sağlayabileceği ve bu desteği kendisinin de üyesi olduğu, içinden çıktığı köylü sınıfının yararına kullanmayı bir dereceye kadar başardığı bir orta sınıf aydınlar topluluğudur. Bu bilinçledir ki Tonguç, ziyafetlerden, kabul törenlerinden hattâ Cumhurbaşkanlığı kabul törenlerinden elinden geldiğince kaçmaktadır.

1935-1946 yılları arasında onu bir kez bile olsa bu tür kutlama törenlerinde gören olmadı. Tonguç'a göre; Tatar Atmaca köyünden çıkıp böyle bir yönetici kadro içerisine girmek, sınıfını yadsımadan, kendi sınıfı için birşeyler yapabilmek, bu konuda İnönü'nün desteğini sağlamak az şey değildir. Gerçekten de eğitim tarihinde hiçbir devlet başkanının bir eğitimciyi yaptığı atılımlarda, İnönü'nün Tonguç'u desteklediği, devlet olanaklarından büyük ölçüde yararlanmasını sağladığı görülmüş değildir. Tonguç, 1946 yılından sonra yazdığı kitap ve makalelerin hiçbirisinde İnönü'yü eleştirmek yolunu tutmaz. Ona körükörüne bir hayranlık da duymaz. İnönü ile ilgili olarak söylediği tek söz vardır: "İnönü için politika herşeydir, o politikasız yaşayamaz, politikayı da satranç oynar gibi yapar."

İnönü'nün politika anlayışını değerlendirmek ana konumuz olmamakla birlikte Engin Tonguç'un şu eleştirisine katılmak olanaklı:

"Bu tür politikacılar için daha önce

ilke olarak öne sürdüğü düşünceler o kişi tarafından aslında ana amaçlar ve ilkeler olarak benimsenmemiştir. Sadece o sıradaki güçler dengesinin getirdiği koşulların sonucu olarak geçici ilke ve amaçlar olarak ortaya atılmış, ama çevresi tarafından değişmez ilke ve amaçlar olduğu izlenimi edinilmesi sağlanmıştır."

İşte Tonguç ile İnönü'nün düşünsel yapısındaki ana fark burada belirginleşir. Tonguç, yaşamında tek bir amaç için, tek bir role çıkmıştır bu nedenle de anlatması ve anlaması kolay, kişiliği açık ve duru bir eğitimcidir. Tonguç, Köy Enstitülerine karşı yapılan tüm saldırılara karşı eli kolu bağlı oturup kalmıştır biçiminde bir eleştiri gerçekleri yansıtmaz. 1947 yılında yayınladığı Canlandırılacak Köy adlı kitabının ikinci baskısında saldırılara yanıt vermeye başlamıştır. Oysa 1947 yılında Tonguç Bakanlığın resmi bir memurudur, söylendiği gibi ekmek parası hatırına susmamıştır. Bu konuda, aksi düşüncüyü savunan -özellikle solcu yazarların- Canlandırılacak Köy ve İlköğretim Kavramı adlı kitapları dikkatlice okumaları gerekir kanısındayız.

Tonguç, dönemin CHP'li yöneticilerinin çoğunun halkçılık-laiklik çizgisinden çoktan ayrıldıklarını; apartman, komisyon, bankacılık, arsa spekülatoörlüğü gibi işlere daldıklarını, devrimleri dejenere ettiklerini gözlemiştir. Parti ile İlköğretim Genel Müdürlüğü arasındaki sürtüşmelerde hakem rolü oynayan ve çoğu kez İlköğretim Genel Müdürlüğünün yanında yer alan İnönü'nün yoksul halk

sınıfından değil orta sınıftan gelme bir politikacı olduğunu Tonguç çok iyi bilmektedir. Tonguç, buna karşın CHP ile İnönü'nün birbirinden çok farklı yapılarda olduğunu sanmaktadır. (Bu konuda kanımca yanılmıştır.) Gene de Tonguç, İnönü'ye karşı saygılı ama o derecede de mesafeli bir davranış sergilemektedir. Onun bir denge ustası olduğunu, yeri gelince politika uğruna kendisini ve yapmaya çalıştığı işleri yüzüstü bırakacağını bilmektedir.

Köy Enstitüleri Atılımı Tümüyle Tonguç'un Eseri midir?

Tonguç, Köy Enstitüleri Sisteminin tümüyle kendisine mal edilmesine her zaman karşı çıkmıştır. Tonguç, ölümünden birkaç gün önce bıraktığı bir mektupta: "Türk aydınlarıyla öğretmenlerinin eseri olan Köy Enstitüleri meselelerinin şahsıma mal edilerek ortaya konulmasını uygun bulmuyorum" demişse de, birçok kez belirttiği gibi ulusa mal olmuş, ulusal eğitim kurumları olan Köy Enstitüleri Sistemi öncelikle Tonguç'u çağırıştırır. Köy Enstitülerine değinmeden Tonguç'u anlamak ve anlatmak, Tonguç'tan söz etmeden de Köy Enstitüleri Sistemini anlatmak-açıklamak olanaklı değildir.

Engin Tonguç da Köy Enstitüleri Sisteminin tümüyle Tonguç'a mal edilmesinden yana değildir: "Evrimi ve gelişmeyi etkileyen girişimleri toplumsal ve siyasal koşullar hazırlar ve ortaya çıkarır... Tarihsel gelişme doğrultusunda içinde uygun koşullar bir araya gelmeseydi Köy Enstitüleri girişimi

olamazdı. Öte yandan elverişli koşullar içinde Hakkı Tonguç olmasaydı, hiç kuşkusuz bir başka kişi çıkar, belki biraz farklı şekilde, ama yine ve aynı benzer doğrultuda onun görevini yürütürdü... Atılımın başında bulunan kişinin adını atılımın kendisiyle bir araya getiriyorsak; bu, onun koşulların hazırladığı işi yürüten bir çeşit simge oluşundandır."

Bedri Rahmi Eyüboğlu'na yazdığı 25.2.1957 tarihli mektupta Tonguç şöyle yazmaktadır:

"Cumhuriyet gazetesinde yayınladığın Açık Mektup başlıklı makalede bana ön planda ayırdığın yere asıl lâyük olanlar Cumhuriyet döneminin yarattığı ülkücü öğretmenlerle sanatçılardır. Anadolu'yu dolaşırken yüreğimizi serinleten şeyler onların eseridir.

"Bir rastlantı beni onların arasına katmış, bu ülkü erleriyle çalışmak zevkini bana da tattırmıştır...

"Batılı aydın insan zorluklarla çarpışa çarpışa yaşamaktan zevk duyan diri kişi düzeyine ulaşabilmiş. Köy Enstitüleri işte bu tip insanı yaratmak amacını güdüyorlardı. Yok edilmeye çalışılan değer budur. Uyuşuk, vurdumduymaz, cansız, kansız

yaratıklar yetiştiren kurumlara kimse ses çıkarmıyor. Batılılarla eş düzeye gelebilmek, diri bir ulus olarak onların yanında yer alabilmek için sırtımıza Ortaçağ'ın taktığı kamburları atmamız gerekiyor. Bunun da bir tek yolu var: Köylü kentli tüm yurttaşları ilköğretim çarkından geçirmek."

Tonguç'un Aydın ve Köylü Eleştirisi

Tonguç'un ölümünün ardından onun eğitimsel görüşlerini eleştirenler yanında düşünce dizgesini de eleştirerek onu aydın düşmanı diye nitelemeye kalkışan kişiler de ortaya çıkmaya başladı.

Tonguç'un aydın düşmanlığı yapmadığı, sözde aydınlara karşı olduğu, gerçek yurtsever aydınlara saygı duyduğu kendi yapıtları ve yazılarıyla kesinlik kazanmaktan başka, kendisini yakından tanıyan öğrencileri ve arkadaşlarınıca da bilinmektedir. Köy Enstitülerine okuma saatleri koyduran, okuttuğu kitaplardan dolayı soruşturmalar geçiren, Bakanlık emrine alınan bir insana kitap düşmanı, aydın düşmanı demek için insanın gerçeği görmemeye özel çaba göstermesi demektir. Tonguç aydın düşmanı değildir. Aydınlanmanın ve toplumsal uyanışın yolunu kesmeye çalışan sözde aydınlara karşıdır ve onlar için, haklı olarak suçlayıcı bir dil kullanır: "Aydın

denilen şey ne malmış bizde. Bunlar insanı çileden çıkartıyorlar, kıvrım kıvrım kıvrandırıyorlar. Çilemizi çekeceğiz, bakalım sonu ne olacak?"

Tonguç, Ziya Gökalp'i de şöyle eleştirir: "...İslâmlaşmak prensibine bağlılığı, ümmet ruhu ve medeniyetini de bir değer olarak elden bırakmayışı Z. Gökalp'i de mekteple medreseyi bir arada yaşatma gafletine düşürüyordu... 1923 yılında Ankara'da toplanan I. Heyet-i İlmiye'de, Sultanilerin adlarını değiştirme konusu konuşulurken bunlara Halduniye ve Farabiye adının konulmasını, hâttâ liselerde fen şubelerinin kapatılmasını isteyecek kadar ileri gitmiş olan Gökalp'e, Batı uygarlığına aşık Tefik Fikret'le onun gibi düşünenlerin cephe almış olmalarına hak vermemek elden gelmez."

Tonguç bilgi konusunda öğretmenlere şunları söyler: "...Sürekli okuyarak, deneyler yaparak çalışmalı, var gücünüzle kendinizi yetiştirmeye uğraşmalısınız. Salt okulda öğrendiklerinize güvenerseniz aldanırsınız, dar görüşlü insanlar olarak kalır, çarçabuk tükenir, toplumun başına belâ olursunuz. Kendini sürekli olarak yetiştirmeyen kimse aydın sayılamaz."

Tonguç, Canlandırılacak Köy adlı kitabında sömürü düzenini sürdürmeye kararlı kesim için şunları yazacaktır: "...Sömürücü idare adamlarıyla, sömürücü münevverler köşklerine her yağlı boya vurdukları zaman birkaç köyün battığının, kasabalarda asırlık çarşıların kapandığının, devletin çöktüğünün, içinde buldukları alemin yıkılmakta olduğunun farkında bile

değillerdi... Halkçılık ve ulusçuluk demek, kaldıraç rolü görecek bu iki ana prensibe, halka ve köylüye dayanarak bu kabulleri gerçekleştirmek demektir...Köylü şuurlanacak şekilde okutulmazsa devrim şehrin dışına çıkamaz ve kökleşemez...Kanımızı ve iliklerimizi isteyerek köyün içine akıtmadıkça, kırk bin köyün kenarına münevver insanın mezar taşı dikilmedikçe bu köyün sırlarını anlayamayız...Türk köyü daha belki yirmi beş yıl alim değil, bu tip işinde uzman sayılan kahramanı isteyecektir. O bu kahramanı içinden yetiştirmek zorundadır... Köyden yeni renk ve seda getirecekleri saygıyla karşılamak gerekir. Hakiki köy ve memleketi o zaman anlayacağız."

Bazı araştırmacılar, Tonguç'un köylüyü gereğinden çok övdüğünü öne sürerek eleştiri getirirler. Oysa kendisi de köy kökenli olmasına karşın Tonguç, köy insanı için duygusallıktan uzak gerçekçi değerlendirmeler yapmaktadır:

"...Köylü düşünen insandan ziyade hisseden insandır, zaten onun tefekkür ufku da dardır... Köylü mücerret mefhumları (soyut kavramları) kolayca ifade edemez. Onları hikayeler, gülünç fıkralar ve teşbihli (benzetmeli) konuşmalarla anlatır... Yenemeyeceği hadiseler karşısında pasif bir mukavemetle herşeyi geçiştirmeye

çalışır. Kuvvetliyi kendisine düşman yapmak istemez... Köyün ıssızlaşmasının durgunlaşmasının sebeplerini köyden ziyade şehirde aramak lazımdır. Şehir insafsız ve şuursuzca hareket eden bir müsrif gibi asırlardanberi köyün kanını emmiş ve bütün kuvvetlerini israf etmiştir..."

Sabahattin Eyüboğlu Gözüyle Tonguç

Tonguç'un çalışma hayatı boyunca edindiği dostları arasında Eyüboğlu'nun ayrı bir yeri vardır. Köken olarak çok ayrı dünyaların iki insanı olan bu iki değerli eğitimci özellikle Yüksek Köy Enstitüsü çalışmaları sırasında dostluklarını geliştirmişler, bu dostluk Tonguç'un ölümüne kadar nesnel olarak, ölümünden sonra da bir sevgi yumağı halinde Eyüboğlu'nun yazılarında yaşamaya devam etmiştir. Eyüboğlu Tonguç'u nasıl görürdü sorusunun yanıtını onun kaleminden aktaralım:

"Tonguç kendisine ütopyacı dedirtecek kadar ülkücü, kaba köylü dedirtecek kadar da gerçekçiydi..."

"Tasarılarında küçük hesaplardan kurtulur, uygulamalarda ise en küçük hesaplara inerdi..."

"Batılı olduğu kadar yerliydi. Kafasında kurduğu yapının planı batılı, taşı toprağı yerliydi. İzlediği eğitimci-

ler batılı, özlediği aydınlar yerliydi. Köy ve enstitü kavramlarını bir araya getirmesi bundandı.

“Tasarlayıcı olduğu kadar da uygulayıcı bir düşüncesi vardı.

“Gerçekçi düşler gören ve düşlerini gerçekleştirmesini bilen bir eğitimciydi Tonguç.

“Bir özelliği de kafasıyla Batıya, yüreği ile halka bağlı olması, Batıyı bildiği kadar Anadolu'yu da bilmesiydi. Bu iki taraflı bilgisi onu Batı züppeliğine düşmekten korumuştur, köy romantizmine de!.. Batılı kalarak yerli koşullara uyma; taktiği buydu. Onun içindir ki yarattığı okulu Batılı bilginler de yadırgamadı, Türk köylüsü de. Yadırgayanlar yalnız bizim kara cübbeli ya da fraklı aydınlarımız, halk dayaktan anlar diyen yöneticilerimiz. İş sözünden, işçi kılığından korkan sömürgeçlerimiz, Batıyı da, ülkeyi de yarım yamalak bilen kendini beğenmiş sözde bilginlerimiz oldu.”

Tonguç yaşamının son günlerinde 27 Mayıs Devrimini de görecektir ve devrimi büyük bir coşku içinde kutlayan insan kalabalığının arasına katılacaktır. DP'nin önde gelenlerinin tutuklanarak Yassıada'ya yargılanmak üzere götürülecekleri haberlerini kendisine iletip de "Sizin eserlerinizi yıkanlar Yassıada'ya gidiyorlar, seviniyor musunuz?" diyen dostlarına "Gitseler ne olacak, gitmeseler ne olacak, onca emeklerle yapılanlar yok edildikten sonra" diye yanıt verecektir.

27 Mayıs Devrimini ne büyük bir coşku ile karşılandığını ve yeni hazırlanacak ilköğretim yasa taslağı üzerinde nasıl çalışmalar yaptığını biliyoruz Tonguç'un. Bu çalışmaların tümünden yeni çıkarılacak olan eğitim yasalarında yararlanıldığını elbette söyleyemeyiz. Gene de çıkarılan 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Yasası'nın iskeletinin bu çalışmaların ışığında yapıldığı da bellidir. 27 Mayıs Devriminin ardından son kez Hasanoğlan Köy Enstitüsüne -ki o sıralarda adı Hasanoğlan Öğretmen Okuludur- gidecektir.

Son Hasanoğlan Gezisi

Ölümünden 10 gün kadar önce o dönemde UNICEF'in Türkiye sorumlusu Jean Jacques Peyronnet ile birlikte Sabahattin Eyüboğlu da yanlarında, son kez Hasanoğlan Köy Enstitüsü ziyaret edilir. Grubun arasında bir de Kanada'lı UNESCO üyesi vardır. 12 Haziran 1960 günü Hasanoğlan'a giderler, 14 yıldır her ikisi de Enstitüye uğramışlardır. Uzman konuklar bir dolu

© Arşiv İsmail Hakkı TONGUÇ

Hasanoğlan - Çadır Köy Enstitüsü

sorular yöneltirler. Birisi Tonguç'a sorar:

"Evet Köy Enstitüleri epeyce geride kalmış. Acaba bugün yapamadığınıza yandığınız bir şey var mı?"

"-Enstitülere daha çok kız öğrenci almalydık, fırsat varken İnönü'yü dinleyip daha çok Enstitü açmalydık o zaman kolayca kapatamazlardı. Bir de eğitimde sinemadan yararlanmalydık."

Hasanoğlan Öğretmen Okulunu gezerken Tonguç'un gözlerinin önünden 17 yıl öncesi bir film şeridi gibi geçmiş olsa gerek. O günlerin "tutmaz" denilen fidanları koca ağaçlar olmuşlardır. Ankara'nın bozkır olan bu yöresi tümüyle yeşile kesmiştir. Gerçi halay çeken boz giysili Anadolu gençleri yoktur ortada ama yapıtları, diktikleri fidanlar ortadadır.

Son Hasanoğlan gezisinden 11 gün sonra Tonguç yaşama veda etti. Yaşamın ne garip cilvesidir ki Enstitüler kapatılırken gıkı çıkmayan ama 27 Mayıs Devriminin ardından birdenbire yaşama geri dönen İnönü de

Cebeci Mezarlığı'ndaki törene iştirak etmişti.

Tonguç 23 Haziran 1960 sabahı san-
cılar içinde kıvrınacak ve doktorların
son çareleri de yarar vermeyecek, yaşa-
ma gözlerini kapatacaktır. İnsanların
son anlarında, yaşamında önem ver-
diği, mutlu olduğu bazı anılarının göz-
leri önüne geldiği söylenir. Bunun
doğru olup olmadığını bilme olanağı-
mız elbette yoktur. Eğer doğruysa,
Hakkı Tonguç, yaşamının son dakika-
larında şunları görmüş olabilir mi?
Yavaş yavaş, sessizce, dinginlikle akan
o geniş nehir; Tuna ve asmalı çardakta
onun çocuk yüzüne sevgiyle eğilmiş
beyaz sakallı, sevecen yaşlı köylü,
dedesi... Bir de geniş bir alanda, türkü
söyleyerek halay çeken elele tutuşmuş,
kızlı erkekli, boz giysili yüzlerce genç.

Tonguç 24 Haziran günü toprağa ver-
ildi. Cenaze töreninde Köy Enstitülü
öğretmenler, dostları, sevenleri, Yücel
ve İnönü de yer aldı. Mezarı Ankara
Cebesi Mezarlığı'nda sakin bir
köşededir. Mezartaşında yalnızca adı,
doğum, ölüm tarihleri vardır.

Başucunda, dostu Hasanoğlan Köyü
eski Muhtarı Ahmet Çakır tarafından
1970 yılında dikilmiş bir selvi ağacı
vardır. 41 yıldır öğretmen meslek
örgütlerinin -eğer tutucu yönetimlerce
kapatıl-
mamışlarsa-
öncülüğünde
mezar ziyaret
edilir, çiçekler
konulur,
konuşmalar

© Arslan İsmail Hakkı TONGUC

yapılır. Ama başka gelenler de vardır.
Belirli olmayan zamanlarda,
Anadolu'nun ıssız bir köyünden
Ankara'ya yolu düşen adı sanı bilin-
medik bir öğretmen, bazan bir köylü
sessiz sedasız gelirler, bir iki kır çiçeği
koyarlar mezara. Hattâ kendini tuta-
mayıp, duygularını yazdıkları küçük
kağıt parçalarını bırakanlar bile olur.

Tonguç gibi büyük bir eğitimcinin
ölümünden sonra anısını yaşatmak için
okullarına onun adını vermek isteyen
köy ve kasabaların bu girişimleri hep
engellendi. 1975 yılında Beykoz ilçesi-
ne bağlı Bozhane Yetiştirme
Yurdunun adı İstanbul İl Yönetim
Kurulunca "Tonguç Yetiştirme Yurdu"
olarak değiştirildi. Aradan bir kaç yıl
geçince bu yurttaki çocuklar başka
yurtlara serpiştirilerek yurt boşaltıldı.
Şu sıralarda Beykoz civarında cübbeli
Ahmet Hoca'nın din eğitimi vermek
üzere inşaatını tamamlattığı külliye'nin
Milli Eğitim'e devredilmesi için çaba
harcanıyor.

Tonguç'un yaşam öyküsüne
değindiğimiz bu bölümde onun eğitim
konusundaki düşüncelerine ve bıraktığı
eserlerine değinme fırsatımız olmadı.

Bir sonraki sayıda bu konulara
değinecek, sonra da Türk eğitim tari-
hinde bir kuyruklu yıldız gibi parlayıp
sönen
söndürülen-
Köy
Enstitülerinin
kuruluş ve
çalışmalarına
değineceğiz.

Öğrenciler Hasanoğlan K.E.
inşasına yardım ederlerken

Eski Gün Işığının Son Saatleri

Yazar: Thom Hartman Çeviren: Arın İnan

Genç Kültürlere Dair Hikâyeler

"Yeryüzünün, sayısı her 40 yılda bir iki katına çıkan milyonlarca bakteri tarafından ele geçirilmeye çalışılan canlı bir organizma olduğunu düşünün. Böyle bir saldırı karşısında ya yeryüzü, ya bakteriler ya da her iki taraf birden ölebilir." Gore Vidal

1960 yılını hatırlıyorum. John F. Kennedy Amerika Birleşik Devletleri Başkanı seçilmiş ve daha önceki yönetimlerin sömürü ve ayrımcılıkla ilgili politikalarından vazgeçeceğine dair söz vermişti.

Kennedy, çocuklarımızın geleceğini kendimizinkinin önüne koymamızı, uzun ömürlü bir değişim yaratmamızı, sürdürülebilir bir yeni dünya inşa etmemizi ve tüm bunları yaparken de yeryüzünün

değerli doğal kaynaklarını korumamızı istiyordu. Amerikan Nüfus İdaresi kayıtlarına göre 1960 yılında dünyada 3. 038. 930. 391 kişi yaşıyordu. O yılın sonunda dünyaya 40. 622. 370 kişi daha katıldı. Bunların her birinin günde üç öğün yemeğe, içmek ve yıkanmak için galonlarca suya ve yaşamak için bir yere ihtiyacı vardı. Dünya hükümetleri yeryüzüne inen bu yeni ruhların ihtiyaçlarını karşılamak için mücadele verir-ken, 1961 yılında bunlara 56. 007. 855 kişi daha eklendi. Bu kişiler için yer bulmaya çalışırken bu kez 1962 yılında dünyaya 69. 393. 370 kişi, 1963 yılında ise her biri gıda, su, barınak isteyen 70. 987. 231 kişi daha eklendi.

Kennedy'nin yemin ederek göreve başladığı günden öldürüldüğü güne kadar geçen 3 yıl içinde (Kasım 1963) dünyaya Amerika Birleşik Devletlerinin toplam nüfusundan daha fazla kişi geldi.

Her jenerasyonun yaptığı gibi eski günleri özlemle ve nostaljiyle anmak kolaydır. Ama işin gerçeği 1960 yılında yeryüzünün hemen hemen her tarafına güven içinde yolculuk yapabiliydiniz. Örneğin Kuzeye, Ekvatora ve Güney Amerika'ya rahatlıkla ve başınıza kötü bir şey gelmeden otostopla yolculuk yapabiliydiniz.

Bugün ise bunların hiçbirini yapamazsınız. Ve günümüzde dünyada 1960 yılındaki nüfusun iki katı insan yaşamaktadır. Şimdi, eğer yapabiliyorsanız önümüzdeki 30 yıl içinde yeryüzüne bir o kadar daha nüfusun geleceğini hayal etmeye çalışın. Hiç şüphe yok ki, yeryüzünün kaynakları daralırken herkesin kendi payına

düşeni almak için göstereceği mücadele çok sert geçecek ve bu eskisinden de daha şiddetli, daha vahşi ve daha ölümcül olacaktır.

Genç Kültürün Görüş Açısı

Kültürümüz gençtir; insanoğlu yüz binlerce yıl yeryüzünde varolduktan sonra kültürümüzün son yedi bin yıldan beri artık kendine ait bir fikri ve bir hikâyesi oluşmuştur. Bu zaman zarfında bu fikir iyice demlenmiş ve bir çok farklı değeri damıtmış ve sonunda ortaya kültürümüz çıkmıştır. Kültürümüz, bazı şeylerin geçmişte ve şimdi nasıl oldukları ve gelecekte ise nasıl olacakları hakkındaki kolektif fikirlerimizin ifadesidir. Bu, bazı şeylerin nasıl ortaya çıktıklarıyla ve gelecekte nasıl olacaklarıyla ilgili kolektif hikâyemizdir aslında. Modern bilinçlilik, çok spesifik mitler, inançlar ve paradigmalardan (ki ben bunlara hikâyeler diyorum) tarafından şekillendirilmiştir. Bize bolluk, bereket, rahatlık ve bunun yanı sıra paradoksal biçimde bitiş getiren de işte bu hikâyeler veya paradigmalardır. Bunlar aşağıdaki gibi özetlenebilirler:

“Dünyanın entegral bir parçası değiliz, ondan ayrıyız: Yeryüzü (ve üzerinde varolan tüm bitki ve hayvan yaşamı) bizden farklıdır. İşte biz, bizden farklı olan bu şeye "doğa" veya "vahşi hayat" der, kendimizi ise "insanoğlu" veya "medeniyet" diye tabir ederiz. Böylece bizler yeryüzünde varolan diğer hayat biçimlerinden farklı olduğumuzu yani, onlardan hem ayrı, hem de

üstün olduğumuzu gayet iyi biliriz. Canımızın istediği şey, onu alalım diye orada bizi bekler ve bunun için kimseye cevap vermek zorunda hissetmeyiz kendimizi.

" Bizim dışımızda varolanları yönetmek ve onlara boyun eğdirmek kaderimizdir: Yeryüzünde krallık kurmakla ilgili İncil'de yazılı olan emirlerden Amerika Birleşik Devletleri hükümetlerinin politikalarına ve uzayı kolonileştirmeye ilgili bilim kurgu hikâyelerine kadar her şey insanoğlunun görebildiği her şey (ay, deniz ve diğerleri) üzerinde hak iddia etmesi ve onları yönetmesiyle alâkalıdır. Bazı insanlar bunu, insana yeryüzüne hakim olma görevi verildi diyerek yumuşatmak isteseler de, işin esası insana yeryüzünün sorumluluğunun da verilmiş olmasıdır. Ne yazık ki çok az insan buna inanarak hareket etmektedir."

"Genç kültür yeryüzüne egemen olduğuna ve onu fetih ettiğine inanmaktadır. Sadece kendi bölgesinde yaşamamakta ve sadece kendi bölgesini işgallere karşı korumamakta, kendine düşmanlar aramakta, bunları yakalamakta, kölesi haline getirmekte ve sonra da yok etmektedir. Tarım politikası, topraktan (onu sonunda öldürme pahasına) mümkün

olduğunca çok besin elde etmektir. Genç kültür sahip olduğu şeyleri birbirinden saklayan ve bu amaçla polis ve ordu gücüne sahip olan bireylerden oluşmuştur.

"Kültürümüzün temelinde bulunan bu fikirler ayrıca yeni ufuklar açan filozofların kitaplarında da yansıtılmaktadır. Aristo "Politika" isimli eserinde Klasik Yunan görüşünü şöyle betimlemişti: "Bitkiler hayvanlar için, vahşi hayvanlar ise insanlar için varolmuşlardır. Evcil hayvanlar insanların kullanımına (ayrıca insanlar evcil hayvanları gıda olarak da kullanırlar) sunulmuştur. Vahşi hayvanlar ise insanların onlardan alet yapmaları ve giysi üretmeleri için (kürkü gibi) vardılar."

"Roma Uygarlığının görüşü ise Çiçero tarafından şöyle özetlenmişti: "Bizler, yeryüzünün en büyük efendileriyiz. Dağlar ve ovalar bizim onlardan keyif ve mutluluk almamız içindirler. Nehirler bizimdir. Tohumları ekeriz, bitkiler ve ağaçlar elde ederiz. Toprağı gübrelere, Nehirlerin akışını durdurur, onları yönetir ve yataklarını değiştiririz. Yani diğer bir deyişle, ellerimizle ve yaptığımız çeşitli operasyonlara biz dünyayı sanki farklı bir tabiata dönüştürürüz.."

19 y.y.da ise Karl Marx, sosyalizmin hedefinin insanın doğayla varolan maddesel etkileşimini akılcı biçimde düzenlemek ve onu kontrol altına almak olduğunu söylemişti. Engels ise insanı "doğanın gerçek efendisi" olarak tanımlamıştı.

Bu üstünlük kurma düşüncesini önce doğaya uyguladık. Gıda kaynaklarımız için diğer hayvanlarla rekabete girmek yerine onlar üzerinde hakimiyet kurmaya başladık. Bu şekilde yönettiğimiz için de onları sonunda tümüyle yok olma noktasına getirdik.

Bu bakış açısından yola çıkarak diğer insanlar üzerinde de üstünlük kurmaya başladık. Böylece bazı insanlar diğerleri üzerinde hakimiyet kurabileceklerine inandılar. Rakiplerimizi öldürmenin iyi bir şey olduğuna karar verince de ortaya savaşın modern makineleri çıkmaya başladı.

Kültürümüzün dünya görüşümüzü güçlendirdiği bir başka yol ise lisanımızın yapısıdır. Dorothy Lee, 1950'lerde, Kuzey Kaliforniya'daki Wintu kabilesiyle birlikte yaşayıp da onların lisanlarını öğrendiğinde, gramerlerinde iyelik ekinin bulunmadığını görünce çok şaşırıldığını söylemişti. Wintu'lar "Kızkardeşim veya ablam" demek yerine "bana kızkardeşlik veya ablalık yapıyor" ya da "Bir kızkardeşle birlikte yaşıyorum" diyorlardı.

Genç Kültürlerin çoğu oldukça farklıdır. Kadın ve erkeğin göreceli rolleri hakkında dünyada yer alan çeşitli inançlara bakın. Bazı ülkelerde özellikle de İslâmi Kanunlara göre yönetilen ülkelerde kadınlar dışarıya yalnız başına çıkamazlar ve beden-

lerinin büyük kısmını (yüzler, eller ve ayaklar) örtüyle gizlemek zorundadırlar. Bunun dışında oy veremezler veya ofis açamazlar. Bazı Müslüman ve Hindu ülkelerinde, babalarına itaat etmeyen kadınların katledilmesini anormal karşılamazlar. (1997 yılının Ağustos ayında Marzouk Ahmet Abdel-Rahim, 25 yaşındaki kızı Nora'yı yakaladıktan sonra Mısır, Kahire'deki köyüne geri götürmüş ve orada onu öldürmüştü. Bunu, ailesinin şerefini temizlemek için yaptığını söylemişti. Kızın suçu: bir başkasıyla kaçmaktı. Ertesi gün Kahire'nin 40 mil kuzeyinde bulunan bir köyde bir başka adam 19 yaşındaki kızının üzerine benzin dökerek onu yakmıştı.)

Başkalarının Hayatını Sömürerek Kazanç Sağlamak

İnsanların doğa ve birbirleri üzerinde hakimiyet kurabilecekleri fikri on bin yıl önce oldukça yeni ve radikal bir fikir sayılırdı. 1990'lı yıllarda Endonezya'da yaşayan Dani'lerin başı, kültürlerinin onlara empoze ettiği "toprağa sahip olmak yanlıştır" inancı yüzünden derde girmişti. Dani'ler esasında her hangi bir şeye sahip olmanın yanlış olduğu inancıyla yetiştirilmişlerdi. Kabile olarak en azından 12 bin yıldır yaşamlarını sürdürüyorlardı. Kayıtlı tarihten çok öncesinden beri üzerinde yaşadıkları topraklar üzerinde hak iddia etmedikleri, bunu ahlâkibulmadıkları için onların topraklarına göz diken yabancılar Dani'lerin yaşadıkları yağmur ormanlarını kesmeye başladılar.

Ben de aynı görüşü ve aynı ahlâkianlayışı benimseyen Oneida, Choctaw, Cherokee,

Ho-Chunk, Navajo, Poma, Ojibwe, Otoe, Lac Couste Oneilles, Mescalero Apache, Tohono O'odham ve Cheyenne Nehri kıyısında yaşayan Sioux kabilelerinden gelen yüzlerce kişiyle 1997 yılında yapılan bir çalışma programı çerçevesinde üç gün geçirmiştım. Bu kişiler insanların yeryüzü anayla mutlaka bağ kurarak yaşaması gerektiğinin altını ısrarla çizmişlerdi. Bunlar, kitabımın daha sonraki bölümlerinde Eski Kültür diye nitelendirdiğim kültürden gelen kişilerdi. Onlar Yeryüzünü kutsal bir yer olarak görüyorlar ve doğanın tüm kanunlarına hürmet ediyorlardı. Bu nedenle insanın çevresiyle uyum içinde yaşaması gerektiğini ve onun üzerinde hakimiyet kurmamasını ve onu yok etmemesi gerektiğini söylüyorlardı.

İnsanlar, 100 bin yıl veya daha fazlasında doğayla uyum içinde yaşadktan sonra kültürlerinde erozyonlar oluşmaya başladı. Şöyle ki, bazı kabileler doğa üzerinde hakimiyet kurmaya, çevrelerini yeniden yapılandırmaya, ormanları dev arazilere dönüştürüp buraları tarım alanları yapmaya ve böylece kendilerine daha fazla gıda üretmeye başladılar.

Bu Genç Kültürün davranış biçimi diğer hayvanların gıdalarını elinden alırken ve yaşayan türlerin sayısını azaltırken, ağaçların yerini insanlar, etlerinden-sütlerinden faydalanılan hayvanlar ve yenilebilir bitkiler doldurmaya başladı. Varolan her şeyin üzerinde hakimiyet kurmanın insanoğlunun kaderiymiş gibi görülmesi dünyanın vahşi yöntemlerle değiştirilmesine yol açtı. Büyük Britanya'nın dünyanın bir çok yerinde

yayılmacı politika izlemesinin temelinde de bu görüş yatıyordu. Amerika Birleşik Devletleri de salt bu görüş yüzünden milyonlarca Kızılderili'yi katletmişti.

Sadece Amerikalılar değil, bu görüşü benimseyen bir çok ülkeler de aynı şeyi yaptılar. Böylece kölelik düzeni ve renk ayrımcılığı yayıldı. İnsanlar bu görüşlerinde kendilerini haklı görekerek diğer insanlara zulmetmeye başladılar.

“Ya idare edenler ya da idare edilenler vardır” cümlesine dikkat çekildi hep. Bunun doğal bir kanun olduğunu bize inandırmaya çalıştılar. Bu inanca göre her şey ilk baştan itibaren zaten bu kurala göre düzenlenmişti ve bizler de bu oyunun aktörleriydik sadece. Hikâyelerimiz ya da paradigmarımız gördüğümüz gibi sonunda bizim realitemiz haline geldiler. Bu manâsız inançlar ne yazık ki şimdi içinde yaşadığımız dünyayı oluşturmamıza neden oldular.

Kaliforniya Üniversitesinde Amerikan Yerlileri hakkında yaptığı çalışmalarla tanınan Dr. Jack Forbes, Kızılderililere has olan Wetiko sözcüğünü bu tarz kolektif inançlar için kullanıyor. Wetiko gramer olarak, kendi cinsinin etini yiyen kişi anlamına geliyor. Forbes bunu Avrupa'nın kültür standardını tarif etmek için kullanmış. Çünkü insan diğer insanları yok ederek, onların topraklarını ellerinden alarak ve onları fiziksel veya ekonomik yönden kölesi haline getirerek "yiyor" (tüketiyor).

Gelecek Ay: "Kültürümüzün Temeli" başlıklı konuyla devam edeceğiz.